

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI SANTOKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracował: mgr Bartosz Kołodziejczak

Styczeń, 2023 rok.

I.	Wprowadzenie.	4
1.	Przedmiot opracowania.	4
2.	Podstawa prawna.	4
3.	Zakres prognozy.	6
4.	Główne cele projektu planu.	8
5.	Powiązania planu z innymi dokumentami.	14
6.	Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy.	15
7.	Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień planu.	16
8.	Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.	17
9.	Ocena stanu środowiska w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	17
II.	Analiza i ocena stanu środowiska.	18
1.	Położenie i ogólna charakterystyka miejscowości.	18
2.	Geomorfologia i ukształtowanie powierzchni terenu.	19
3.	Budowa geologiczna.	22
4.	Wody powierzchniowe.	23
5.	Wody podziemne.	26
6.	Warunki glebowe.	29
7.	Udokumentowane złoża kopalin.	30
8.	Warunki klimatyczne.	30
9.	Struktura biotyczna.	31
10.	Obszary objęte formami ochrony przyrody.	33
11.	Inne obszary chronione.	41
12.	Obszary cenne przyrodniczo.	41
13.	Zabytki.	42
III.	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.	44
IV.	Analiza i ocena oddziaływania.	47
1.	Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.	47
2.	Oddziaływanie na krajobraz.	48
3.	Oddziaływanie na klimat.	49
4.	Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.	49

5. Oddziaływanie na powietrze.	50
6. Oddziaływanie na klimat akustyczny.	51
7. Oddziaływanie na faunę i florę.	52
8. Oddziaływanie na obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody. 52	
9. Oddziaływanie na zasoby naturalne.	59
10. Oddziaływanie na zabytki.	59
11. Oddziaływanie na dobra materialne.	60
V. Działania zapobiegawcze.	60
VI. Rozwiązania alternatywne.	61
VII. Streszczenie.	61

Załączniki

1. Załącznik graficzny – rysunek w skali 1: 1 000 miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka.
2. Oświadczenie autora prognozy.

I. Wprowadzenie.

1. Przedmiot opracowania.

Rada Gminy Santok podjęła uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 roku (t. j. Dz. U. z 2022 poz. 503 ze zm.) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu co do przeznaczenia terenu objętego tym planem oraz sposobu zagospodarowania tego terenu.

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko ustaleń planu ma na celu zidentyfikowanie potencjalnych zmian, jakie mogą wystąpić w środowisku w związku z realizacją przewidzianych w przedmiotowym planie zamierzeń oraz późniejszym wykorzystywaniem powstałych obiektów i infrastruktury. Prognoza zatem, z samej swojej istoty, zawiera ocenę hipotetyczną, opartą bardziej na prawdopodobieństwie, niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń.

W niniejszej prognozie przedstawiono opisy elementów środowiska oraz skupiono się na określeniu ich aktualnego stanu i sposobu zagospodarowania terenu – przyjęto to jako stan odniesienia do możliwych zmian. Biorąc pod uwagę hipotetyczne oceny i prognozowanie związane z wprowadzeniem zmian do środowiska, zgodnie z ustaleniami zawartymi w miejscowym planie, wskazano jakie mogą być ich skutki oraz wpływ na środowisko przyrodnicze. Należy jednak mieć na uwadze, że ocena wpływu i zmian środowiskowych spowodowanych realizacją ustaleń planu jest zadaniem obciążonym wysokim stopniem niepewności, a zakres i oddziaływanie zmian może nie być zależne bezpośrednio od propozycji planu.

Podstawowym celem prognozy jest określenie, analiza i ocena skutków, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów dla wszystkich komponentów środowiska i zdrowia ludzi.

2. Podstawa prawna.

Podstawę prawną sporządzenia niniejszego dokumentu stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.). W świetle art. 46 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Organ opracowujący projekt planu zagospodarowania przestrzennego ma obowiązek, wynikający z art. 51 ust. 1 tej ustawy, sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,

- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

W myśl art. 53 cytowanej ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko wymaga uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz z państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

3. Zakres prognozy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Gorzowie Wlkp.

Pismem z dnia 8 czerwca 2022r., znak: WZŚ.411.67.2022.DT Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. uzgodnił zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko sporządzanej dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w gminie Santok obszaru położonego powyżej toru kolejowego w miejscowości Santok, zgodnie z art. 51, ust. 2, z uwzględnieniem art. 52 ust. 1 i ust. 2 cytowanej wyżej ustawy, przy jednoczesnym uszczegółowieniu o niżej wymienione zagadnienia. W prognozie oddziaływania na środowisko powinna zostać dokonana ocena zgodności ustaleń dokumentu planistycznego z podstawowymi zasadami i normami zrównoważonego rozwoju, a także wskazaniem zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym. Jednocześnie, w opracowaniu tym należy oszacować zasięg i stopień oddziaływania realizacji planowanych funkcji i zamierzeń na środowisko naturalne oraz ich wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi. W prognozie należy także ocenić skuteczność rozwiązań przewidzianych w dokumencie planistycznym,

pozwalających ograniczyć lub zminimalizować negatywne skutki realizacji tego dokumentu na środowisko, a także zaproponować dodatkowe rozwiązania, których wprowadzenie do dokumentu planistycznego przyczyni się do poprawy jego jakości.

Ponadto, należy dokonać oceny, czy w wyniku powiązań funkcjonalno – przestrzennych pomiędzy analizowanym terenem a jego otoczeniem, wystąpi oddziaływanie skumulowane związane z planowanym zagospodarowaniem terenu, uchwalonymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz istniejącymi lub planowanymi do realizacji przedsięwzięciami.

Mając na uwadze powyższe, w prognozie oddziaływania na środowisko należy przedstawić uszczegółowione informacje dotyczące:

- istotnych, z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu planistycznego, przewidywanych znaczących oddziaływań na obszary i elementy chronione ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2022r. poz. 916);
- wpływu ustaleń dokumentu planistycznego na tereny zieleni, zadrzewienia i zakrzewienia oraz możliwości ich zachowania na terenie objętym projektem dokumentu planistycznego, wraz z pozostałymi składnikami szaty roślinnej tego terenu oraz na zakładanie nowych terenów zieleni a także na obszary leśne;
- wpływu ustaleń dokumentu planistycznego na wody powierzchniowe i podziemne, również w kontekście istniejących na terenie objętym planem miejscowym terenów nieutwardzonych, ewentualnego dopuszczenia użytkowania studni indywidualnych i przydomowych oczyszczalni ścieków, jak również w kontekście przyjętych rozwiązań mających na celu ochronę wód, a także przewidywanej skuteczności tych rozwiązań;
- uwzględnienia w ustaleniach planu miejscowego konieczności lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, przede wszystkim poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy.

Zakres oraz dokładność powyższych informacji, które należy zawrzeć w sporządzanej prognozie oddziaływania na środowisko powinien być dostosowany do zawartości i stopnia szczegółowości ustaleń dokumentu planistycznego.

Pismem z dnia 12 maja 2022 roku, znak: NZ-9022.56.2022, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gorzowie Wlkp. uzgodnił zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w gminie Santok obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok, w oparciu o wymogi zawarte w art. 51 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 z późn. zm.), ze szczególnym uwzględnieniem wpływu planowanych zamierzeń zawartych w projekcie przedmiotowego planu na życie i zdrowie ludzi. W ww. piśmie stwierdził, iż w prognozie należy określić, przeanalizować i ocenić:

- lokalizację obszarów objętych opracowaniem w odniesieniu do terenów sąsiednich, z uwzględnieniem sposobu ich zagospodarowania oraz odległości od najbliższej

zabudowy mieszkalnej bądź, innej przeznaczonej na pobyt ludzi (np. placówki oświatowe),

- uciążliwości (w tym akustyczne, zapachowe, zanieczyszczenie powietrza oraz środowiska gruntowo-wodnego), które będą wynikały z realizacji zamierzeń zawartych w w/w projekcie planu,
- wpływ realizacji zamierzeń zawartych w w/w projekcie planu na ewentualne ujęcia i źródła wody z uwzględnieniem obszarów stref ochronnych tych ujęć oraz odległości do najbliższego ujęcia wody,
- wpływ realizacji planowanych funkcji na obszary znajdujące się w najbliższym sąsiedztwie terenów objętych opracowaniami (w tym na tereny zabudowy mieszkalnej),
- zasady gospodarki odpadami oraz wodno-ściekowej na terenach objętych projektem planu,
- rozwiązania dotyczące zaopatrzenia w ciepło,
- sposoby ograniczenia uciążliwości mogących wystąpić w związku z realizacją planowanych funkcji oraz poprawność tych rozwiązań.

Prognozę oddziaływania na środowisko projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru powyżej linii kolejowej w miejscowości Santok sporządzono z uwzględnieniem wytycznych określonych przez organy.

4. Główne cele projektu planu.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 503 ze zm.), u podstaw systemu planowania miejscowego leżą dwa akty planistyczne: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Celem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest określenie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego - art. 9 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Natomiast, zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

Polityka przestrzenna gminy Santok określona została w uchwale Nr XLII/412/2022 Rady Gminy Santok z dnia 4 maja 2022 r. w sprawie przyjęcia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Santok. Ten akt stanowi podstawę do uchwalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących wybranych terenów w gminie Santok. Uchwała Rady Gminy Santok Nr XLII/412/2022 stała się też podstawą do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok. Właśnie dla tego obszaru w dniu 30 czerwca 2021 roku Rada Gminy Santok podjęła uchwałę NR XXXIII/328/2021 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego. Do tej uchwały Rada Gminy Santok wprowadziła zmiany uchwałą Nr XLIX/443/2022 z dnia 26 października 2022 roku oraz uchwałą Nr LIV/481/2022 z dnia 29 grudnia 2022 roku.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pozwoli na wypracowanie racjonalnych zasad zabudowy i zagospodarowania terenów poprzez określenie lokalizacji, parametrów i charakteru zabudowy, a także pozwoli na zabezpieczenie terenów posiadających walory krajobrazowe. Plan pozwoli też na zaktualizowanie zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Rady Gminy Santok Nr III/22/2002 z dnia 30.12.2002 roku, dotyczącego wybranych działek na tym terenie.

Głównymi celami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok są:

- 1) stworzenie atrakcyjnych warunków osadniczych dla nowych mieszkańców,
- 2) rozwój zabudowy mieszkaniowej w oparciu o wysoką jakość środowiska,
- 3) wykorzystanie szans rozwoju turystyki i agroturystyki,
- 4) podnoszenie walorów estetycznych wsi z zachowaniem lokalnej tradycji budowlanej,
- 5) ochrona przyrody, dziedzictwa kulturowego, krajobrazu i zabytków.

Analiza zgodności rozwiązań przyjętych w projekcie planu dla tego obszaru z polityką przestrzenną określoną w studium wykazała, że ustalone w studium kierunki rozwoju, w tym parametry przypisane poszczególnym rodzajom zabudowy, zostały zachowane.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszar położony powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok przeznaczono pod różne funkcje, w tym związane z budownictwem mieszkaniowym, ale też zachowano dotychczasowy sposób użytkowania części terenu, w szczególności miejsca trudno dostępne o bardzo zróżnicowanej rzeźbie terenu.

Wyodrębniono tereny:

- 1) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej (1MNW – 27 MNW),
- 2) zabudowy zagrodowej (RZM),
- 3) usług edukacji (UE),
- 4) usług sportu i rekreacji lub usług turystyki (1US-UT i 2US-UT),
- 5) usług bezpieczeństwa (UB),
- 6) infrastruktury technicznej (I),
- 7) obsługi komunikacji (KO),
- 8) dróg głównych (1KDG i 2KDG),
- 9) dróg lokalnych (1KDL i 2KDL),
- 10) dróg dojazdowych (1KDD i 2KDD),
- 11) komunikacji drogowej wewnętrznej (1KR – 23KR),
- 12) komunikacji pieszo-rowerowej (1KP – 3KP),
- 13) zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego (ZP-CZ),
- 14) zieleni naturalnej (1ZN – 18ZN),

- 15) zieleni urządzonej (ZP),
- 16) cmentarza zamkniętego (CZ),
- 17) rolnictwa z zakazem zabudowy (1RN – 18RN).

Dla projektowanych stref przyjęto następujące ustalenia:

- 1) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej (1MNW – 27 MNW):
 - a) w zakresie przeznaczenia:
 - lokalizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej,
 - dopuszcza się lokalizację budynków pomocniczych i wiat,
 - b) w zakresie zagospodarowania:
 - powierzchnia zabudowy - maksymalnie 30% powierzchni działki budowlanej,
 - powierzchnia biologicznie czynna - minimalnie 50% powierzchni działki budowlanej,
 - dopuszcza się lokalizację budynków pomocniczych przy granicy działki budowlanej lub w odległości 1,5 m od granicy działki budowlanej z uwzględnieniem określonych nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz pozostałych ustaleń,
 - miejsca do parkowania - minimalnie dwa na jeden lokal,
 - c) w zakresie kształtowania zabudowy:
 - intensywność zabudowy od 0 do 0,75,
 - wysokość zabudowy:
 - dla budynków mieszkalnych - maksymalnie 11m,
 - dla pozostałych obiektów - maksymalnie 6 m,
 - dachy w odcieniach czerwonego, brązowego, szarego lub dachy zielone:
 - dla budynków mieszkalnych o kącie nachylenia od 30° do 45°,
 - dla pozostałych budynków i wiat - dwuspadowe i jednospadowe o kącie nachylenia do 45°;
- 2) dla zabudowy zagrodowej (RZM):
 - a) w zakresie przeznaczenia:
 - lokalizacja zabudowy zagrodowej,
 - dopuszcza się lokalizację budynków pomocniczych i wiat,
 - b) w zakresie zagospodarowania:
 - powierzchnia zabudowy - maksymalnie 30% powierzchni działki budowlanej,
 - powierzchnia biologicznie czynna - minimalnie 40% powierzchni działki budowlanej,
 - dopuszcza się lokalizację budynków pomocniczych przy granicy działki budowlanej lub w odległości 1,5 m od granicy działki budowlanej z uwzględnieniem określonych nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz pozostałych ustaleń,
 - miejsca do parkowania - minimalnie dwa na jeden budynek mieszkalny,
 - c) w zakresie kształtowania zabudowy:
 - intensywność zabudowy od 0 do 0,75,
 - wysokość zabudowy:
 - dla budynków mieszkalnych maksymalnie 11m,

- dla pozostałych obiektów maksymalnie 6 m,
- dachy w odcieniach czerwonego, brązowego, szarego lub dachy zielone:
 - dla budynków mieszkalnych o kącie nachylenia od 30° do 45°,
 - dla pozostałych budynków i wiat - dwuspadowe i jednospadowe o kącie nachylenia do 45°;

3) dla usług edukacji (UE):

a) w zakresie przeznaczenia:

- lokalizacja placówek oświatowych,
- dopuszcza się lokalizację obiektów sportu i rekreacji oraz zieleni urządzonej,

b) w zakresie zagospodarowania:

- powierzchnia zabudowy - maksymalnie 30% powierzchni działki budowlanej,
- powierzchnia biologicznie czynna - minimalnie 40% powierzchni działki budowlanej,
- miejsca do parkowania:
 - jedno miejsce do parkowania na każde 500 m² powierzchni użytkowej budynku,
 - jedno miejsce do parkowania dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na każde rozpoczęte 15 miejsc do parkowania,

c) w zakresie kształtowania zabudowy:

- intensywność zabudowy od 0 do 0,75,
- wysokość zabudowy maksymalnie 11m,
- dachy w odcieniach czerwonego, brązowego, szarego lub dachy zielone:
 - dla budynków mieszkalnych o kącie nachylenia od 30° do 45°,
 - dla pozostałych budynków i wiat dwuspadowe i jednospadowe o kącie nachylenia do 45°;

4) dla usług sportu i rekreacji lub usług turystyki (1US-UT i 2US-UT):

a) w zakresie przeznaczenia:

- lokalizacja usług sportu i rekreacji lub usług turystyki,
- dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej,

b) w zakresie zagospodarowania:

- powierzchnia zabudowy:
 - dla terenu 1US-UT - maksymalnie 20% powierzchni działki budowlanej,
 - dla terenu 2US-UT - maksymalnie 1% powierzchni działki budowlanej,
- powierzchnia biologicznie czynna:
 - dla terenu 1US-UT - minimalnie 40% powierzchni działki budowlanej,
 - dla terenu 2US-UT - minimalnie 80% powierzchni działki budowlanej,
- miejsca do parkowania:
 - minimalnie jedno miejsce do parkowania na każde 150 m² powierzchni użytkowej budynku na terenie 1US-UT,
 - dopuszcza się wyznaczanie miejsc do parkowania na terenie 2US-UT,
 - jedno miejsce do parkowania dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na każde rozpoczęte 15 miejsc do parkowania,

c) w zakresie kształtowania zabudowy:

- intensywność zabudowy od 0 do 0,6,
- wysokość zabudowy:
 - dla terenu 1US-UT maksymalnie 10 m,
 - dla terenu 2US-UT maksymalnie 14 m,
- dachy w odcieniach czerwonego, brązowego, szarego lub dachy zielone o kącie nachylenia od 30° do 45°;

5) dla usług bezpieczeństwa (UB):

a) w zakresie przeznaczenia:

- lokalizacja remizy strażackiej,
- dopuszcza się lokalizację świetlicy wiejskiej, boisk i placów zabaw,

b) w zakresie zagospodarowania:

- powierzchnia zabudowy - maksymalnie 25% powierzchni działki budowlanej,
- powierzchnia biologicznie czynna - minimalnie 40% powierzchni działki budowlanej,
- miejsca do parkowania:
 - minimalnie jedno miejsce do parkowania na każde 100 m² powierzchni użytkowej budynku,
 - jedno miejsce do parkowania dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na każde rozpoczęte 15 miejsc do parkowania,

c) w zakresie kształtowania zabudowy:

- intensywność zabudowy od 0 do 0,75,
- wysokość zabudowy maksymalnie 10 m,
- dachy w odcieniach czerwonego, brązowego, szarego lub dachy zielone o kącie nachylenia do 45°;

6) dla terenów zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego (ZP-CZ):

- lokalizacja zieleni urządzonej,
- zakaz lokalizacji miejsc do parkowania;

7) dla terenów zieleni naturalnej (1ZN- 18ZN)

- lokalizacja zieleni z dominującym udziałem samoistnych procesów przyrodniczych;
- dopuszcza się lokalizację winnic,
- zakaz zmiany ukształtowania powierzchni;

8) dla terenu zieleni urządzonej (ZP):

- lokalizacja zieleni urządzonej,
- dopuszcza się lokalizację miejsc do parkowania;

9) dla terenu cmentarza zamkniętego (CZ):

- lokalizacja zieleni urządzonej,

- zakaz lokalizacji miejsc do parkowania;

10) dla terenów rolnictwa z zakazem zabudowy (1RN – 18RN):

- prowadzenie działalności związanej z uprawą i wypasem,
- dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, których realizacja nie wymaga trwałego wyłączenia gruntów rolnych z produkcji rolniczej.

W zakresie obsługi komunikacyjnej ustalono:

- 1) utrzymanie powiązań komunikacyjnych z zewnętrznym układem dróg publicznych poprzez istniejący układ dróg publicznych,
- 2) zapewnienie dojazdu z przyległych dróg.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustalono:

- 1) dopuszcza się wszelkie roboty budowlane w zakresie infrastruktury technicznej,
- 2) zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej lub źródeł indywidualnych, z uwzględnieniem zakazu lokalizacji studni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych w obrębie stref ochrony sanitarnej od granicy czynnych cmentarzy,
- 3) odprowadzanie ścieków komunalnych poprzez sieć kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków zlokalizowanej poza obszarem objętym planem,
- 4) odprowadzenie wód opadowych i roztopowych:
 - do gruntu w granicach własnej działki,
 - dopuszcza się odprowadzenie do sieci kanalizacji deszczowej lub rowów,
- 5) zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej lub ze źródeł indywidualnych;
- 6) zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej lub indywidualnych urządzeń wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, z wyłączeniem biogazowni, urządzeń wykorzystujących siłę wiatru oraz wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych,
- 7) zaopatrzenie w energię ciepłą ze źródeł indywidualnych, w tym urządzeń wytwarzających ciepło ze źródeł odnawialnych, z wyłączeniem biogazowni, urządzeń wykorzystujących siłę wiatru oraz wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych,
- 8) zapewnić miejsce do czasowego gromadzenia odpadów na własnej działce.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustalono:

- 1) strefę ochrony sanitarnej - do 50 m od granicy czynnych cmentarzy, w granicach której zakazuje się lokalizacji, z zastrzeżeniem pkt 4:
 - zabudowy mieszkaniowej i lokali mieszkalnych,
 - zakładów produkujących artykuły żywności,
 - zakładów zbiorowego żywienia,
 - zakładów przechowywujących artykuły żywności;

- 2) strefę ochrony sanitarnej - od 50 m do 150 m od granicy czynnych cmentarzy, w obrębie której po uwzględnieniu ustaleń szczegółowych dopuszcza się lokalizację wyłącznie po podłączeniu do sieci wodociągowej:
 - zabudowy mieszkaniowej i lokali mieszkalnych,
 - zakładów produkujących artykuły żywności,
 - zakładów zbiorowego żywienia,
 - zakładów przechowujących artykuły żywności;
- 3) w obrębie stref, o których mowa w pkt 1 i 2 zakazuje się lokalizacji studni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych,
- 4) w obrębie strefy, o której mowa w pkt 1 dopuszcza się utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej bez prawa do zmiany powierzchni zabudowy i intensywności zabudowy,
- 5) korytarze techniczne wzdłuż istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych 15kV, w obrębie których:
 - dopuszcza się przebudowę lub rozbudowę linii 15kV, przy czym oddziaływania związane z ich funkcjonowaniem nie mogą wykraczać poza wyznaczone korytarze,
 - dopuszcza się skablowanie linii 15kV po innej trasie z uwzględnieniem pozostałych ustaleń planu,
 - zakazuje się lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz zagospodarowania zagrażającego funkcjonowaniu linii,
 - w przypadku skablowania lub likwidacji napowietrznej linii elektroenergetycznej zakaz, o którym mowa powyżej (trzeci tiret) nie ma zastosowania.

Granice całego obszaru objętego planem oraz poszczególnych stref przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik graficzny nr 1 do niniejszej prognozy.

5. Powiązania planu z innymi dokumentami.

Dokumenty powiązane z projektowanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miejscowości Santok:

- 1) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego wraz z planami zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego Zielona Góra i Gorzów Wlkp., przyjęty uchwałą Nr XLIV/667/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 23 kwietnia 2018 r.
- 2) Strategia Rozwoju Województwa Lubuskiego 2030 przyjęta przez Sejmik Województwa Lubuskiego uchwałą nr XXVIII/397/21 z dnia 15 lutego 2021 r.
- 3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Santok przyjęte uchwałą NR XLII/412/2022 Rady Gminy Santok z dnia 4 maja 2022 r.
- 4) Strategia – Program Rozwoju Gminy Santok lata 2015-2023 przyjęta uchwałą Nr XV/111/15 Rady Gminy Santok z dnia 17 grudnia 2015 r.
- 5) Średniookresowa Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju Kraju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.), przyjęta uchwałą Nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017r.

- 6) System zarządzania rozwojem Polski, przyjęty uchwałą nr 162/2018 Rady Ministrów z dnia 29 października 2018 r.
- 7) Ekofizjografia sporządzona na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Santok. Opracowanie z przełomu 2020 roku i 2021 roku.

6. Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

Podstawą opracowania prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka jest analiza proponowanego sposobu zagospodarowania na podstawowe komponenty środowiska tj. ukształtowania terenu, budowy geologicznej, wód powierzchniowych i podziemnych, szaty roślinnej, fauny na terenie objętym planem.

Podstawowym materiałem wyjściowym do analiz były: mapy topograficzne geologiczne, geośrodowiskowe, wizje terenowe, obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, ekofizjografia. Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej analiz jakościowych opartych na dostępnych danych z państwowego monitoringu środowiska, danych dostępnych w Internecie i danych literaturowych.

W trakcie sporządzania prognozy na terenie objętym planem przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne planu pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze zainwestowania przewidzianego projektem planu oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- charakterem zmian,
- intensywnością przekształceń,
- bezpośredniością oddziaływania,
- okresem trwania oddziaływania,
- częstotliwością oddziaływania,
- zasięgiem oddziaływania,
- trwałością przekształceń.

7. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień planu.

Skutki realizacji postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka mają zróżnicowany charakter i obejmują na terenie objętym planem: fizyczne zmiany krajobrazu wynikające ze zmian zagospodarowania terenu, zmiany jakości poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego, zmiany w sferze społecznej i gospodarczej. Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień dokumentu. Przewidywaną metodą analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu jest analiza porównawcza przeprowadzana w oparciu o dane uzyskane z państwowego monitoringu środowiska przyrodniczego i antropogenicznego lub w ramach indywidualnych zamówień oraz danych uzyskanych na podstawie wizji lokalnej terenów objętych planem, potwierdzającej postęp w realizacji projektowanego dokumentu. Analizie i ocenie w zakresie stanu środowiska powinny podlegać:

- 1) stan poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, zwłaszcza gleby, wód podziemnych i powierzchniowych, powietrza i klimatu akustycznego – w oparciu o wyniki pomiarów uzyskane w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji,
- 2) stopień realizacji określonych w planie wymogów wynikających z potrzeb ochrony środowiska,
- 3) stan wyposażenia terenów w urządzenia infrastruktury technicznej i ich funkcjonowanie,
- 4) stan zdrowotności mieszkańców obszaru.

Pełna analiza skutków realizacji postanowień planu powinna dodatkowo uwzględniać zmiany ilościowe i jakościowe zachodzące w środowisku przyrodniczym i społecznym. Badaniu jakości środowiska służy monitoring między innymi powietrza, wody, gleb, klimatu akustycznego na terenach zamieszkania. Doprowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska zgodnie z wymogami przepisów odrębnych. Badania jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być dokonywane regularnie, a ich zakres i częstotliwość wynikać z charakteru dopuszczonego zagospodarowania.

Współpraca z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska w Zielonej Górze umożliwi wykorzystanie wyników specjalistycznych pomiarów, które mogą być wykorzystane do dalszych analiz i ocen. Proponuje się równoległe przeprowadzenie monitorowania skutków realizacji postanowień planu w zakresie oddziaływania na środowisko z przeprowadzeniem przez gminę analiz dotyczących zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, związanych z oceną aktualności planu. Przepis ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga przeprowadzenia analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym co najmniej raz w kadencji rady i w związku z tym proponuje się przeprowadzanie analizy skutków realizacji postanowień planu co 4 lata.

Na podstawie dokonanej analizy należy sformułować wnioski dotyczące wpływu na stan środowiska realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka i ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych ustaleń planu oraz niedostatków samego planu w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska.

8. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Potencjalne skutki transgranicznego oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka rozpatrywać należy w aspekcie wpływu realizacji postanowień projektowanego dokumentu na powstanie zanieczyszczeń, mogących przemieszczać się na dalekie odległości w związku z zapisami Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie w dniu 13 listopada 1979 r. (konwencja przyjęta i ratyfikowana przez Polskę, opublikowana Dz. U. z 1985 r. Nr 60, poz. 311 ze zm.).

Ze względu na lokalizację planowanych działań istotne znaczenie przy ewentualnym rozpatrywaniu ich transgranicznego oddziaływania miałyby Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i strategicznych ocen oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisana w Neuhausen am Neckar dnia 10 października 2018 r. (Dz.U.2021.330). Określone w omawianym dokumencie uwarunkowania oraz kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Santok skonstruowane zostały w sposób ograniczający przemieszczanie się zanieczyszczeń, zarówno w powietrzu jak i w wodzie, na dalekie odległości. Biorąc pod uwagę odległość miejscowości Santok od granicy z Republiką Federalną Niemiec (ponad 60 km) oraz możliwe oddziaływania związane z realizacją przedsięwzięć wpisujących się w uwarunkowania określone w planie nie przewiduje się możliwości transgranicznego oddziaływania.

9. Ocena stanu środowiska w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Brak jasnych zasad gospodarowania przestrzenią, rozmieszczenia poszczególnych funkcji oraz sprecyzowanych ograniczeń spowoduje rozwój nieuporządkowanych, mało wydajnych, struktur przestrzennych. Brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może przyczynić się do niekorzystnych zmian krajobrazu kulturowego poprzez wprowadzenie elementów dysharmonijnych oraz do zatracenia uformowanego na przestrzeni wieków charakteru regionu. Celem opracowania planu jest stworzenie podstawy prawnej do uporządkowania gospodarki przestrzennej na analizowanym terenie. Plan stworzy możliwość rozwoju wsi i zapewni warunki lepszego bytowania ludzi. Ustalenia planu zawierają zapisy zmierzające do minimalizacji skutków wpływu projektowanej zabudowy na

środowisko. Brak realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że tereny przewidziane pod budownictwo mieszkaniowe i działalność gospodarczą będą użytkowane jak dotychczas jako grunty rolne, głównie IVb i IVa klasy bonitacyjnej. Degradacja środowiska naturalnego spowodowana przez rolnictwo może mieć negatywny wpływ na jakość gleby – pogorszenie właściwości fizycznych na skutek uprawy mechanicznej, spadek zawartości próchnicy, ryzyko zakwaszenia i zasolenia, ryzyko skażenia środkami ochrony roślin i metalami ciężkimi. Ryzyko zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych azotem i fosforem. Monokultura upraw rolniczych nie sprzyja bioróżnorodności.

II. Analiza i ocena stanu środowiska.

1. Położenie i ogólna charakterystyka miejscowości.

Współczesny Santok to duża wieś gminna położona u ujścia Noteci do Warty, w województwie lubuskim, powiat gorzowski. Miejscowość tą przecina droga wojewódzka nr 158 Gorzów Wlkp. – Dreżdenko i linia kolejowej 203 Gorzów Wlkp. – Krzyż. Santok to wieś ulicówka, o długości ponad 3 km i powierzchni 1 638 ha. Wieś zamieszkuje 801 mieszkańców (dane na koniec 2021 r., źródło: Strategia rozwoju gminy Santok).

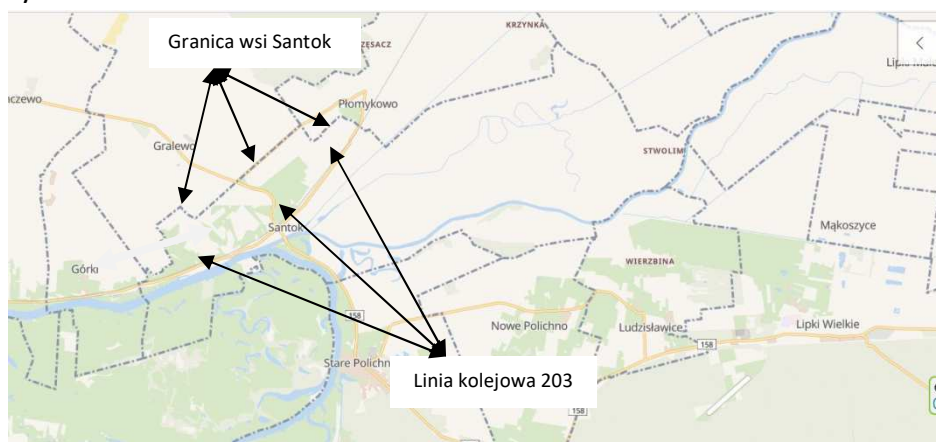
Położenie wsi Santok na tle kraju przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 1.

Obszar objęty planem to teren Santoka położony powyżej terenu kolejowego. Obszar ten przedstawiono na poniższym rysunku.

Rys. nr 2.

Źródło podkładu mapowego: <https://geoportal360.pl/map/>

Pod względem położenia fizyczno-geograficznego obszar objęty planem należy do mezoregionu Kotliny Gorzowska, który stanowi fragment największego makroregionu Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. Jest to szlak odpływu na zachód wód lodowcowo-rzecznych w subfazie krajeńsko-wąbrzeskiej oraz w fazie pomorskiej. Obszar ten od północy graniczy z Równiną Gorzowską, Pojezierzem Dobiegniewskim, Równiną Drawską, Pojezierzem Wałeckim, od południa z Pojezierzem Łagowskim i Poznańskim, od wschodu z Pojezierzem Chodzieskim, a na zachodzie łączy się z Kotliną Freienwaldzką.

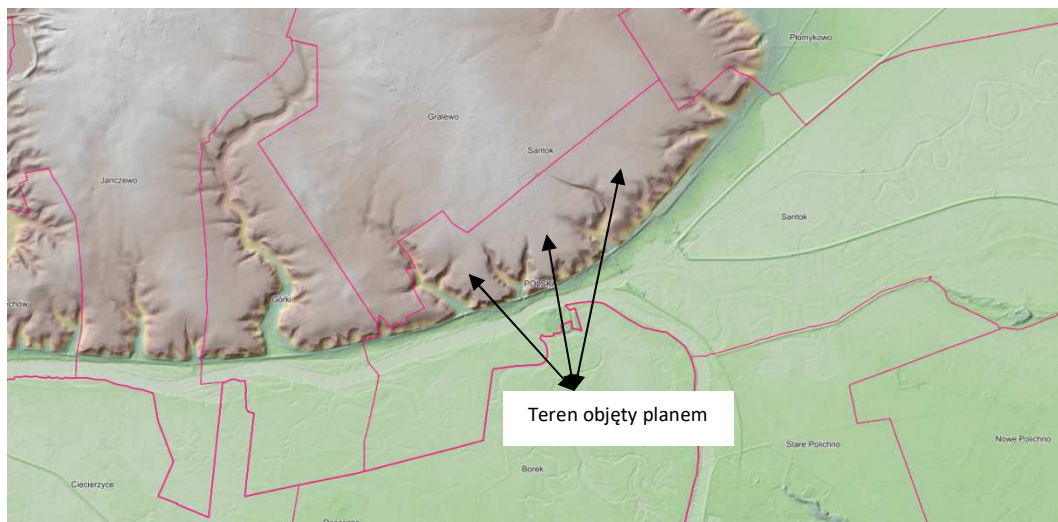
2. Geomorfologia i ukształtowanie powierzchni terenu.

Proces kształtowania się krajobrazu okolic Santoka rozpoczął się po wycofaniu się ostatniego lądolodu zlodowacenia bałtyckiego fazy poznańskiej. To czas „0” krajobrazu Kotliny Gorzowskiej. Sama Kotlina Gorzowska należy do przebiegającej równoleżnikowo, rozległej i najdłuższej na Niżu Europejskim pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. Z powodu swojego położenia Kotlina Gorzowska oraz Santok (usytuowany w miejscu zwężenia doliny, które wynosi 17 km) przez kolejne kilka tysięcy lat po ustąpieniu zlodowacenia podlegały intensywnym procesom modyfikującym krajobraz. Po powstaniu przełomu Odry przez wysoczyzny fazy pomorskiej nastąpił kolejny etap rozwoju Kotliny Gorzowskiej, kształtowanej już tylko przez wody rzeczne.

Tereny Kotliny Gorzowskiej położone są dość nisko, średnio 23,0 m n.p.m., przy rzędnej lustra wody w miejscu ujścia Noteci do Warty – 19,3 m n.p.m. Warta wpływa do gminy Santok przy rzędnej lustra wody na wysokości 20,6 m n.p.m., natomiast wypływa na poziomie 17,6 m n.p.m. – co daje spadek rzędu 3 m. Z kolei Noteć przy rzędnej lustra wody w miejscu ujścia do Warty – 19,3 m n.p.m. oraz rzędnej 22,5 m n.p.m. na wschodniej granicy gminy – w swym przebiegu w granicach gminy pokonuje deniwelację równą 3,2 m.

Teren będący przedmiotem planu położony jest na skraju wysoczyzny morenowej i obejmuje fragment terenów rozcięcia dolinowo - wąwozowego. Jego ukształtowanie przedstawiono na poniższym rysunku.

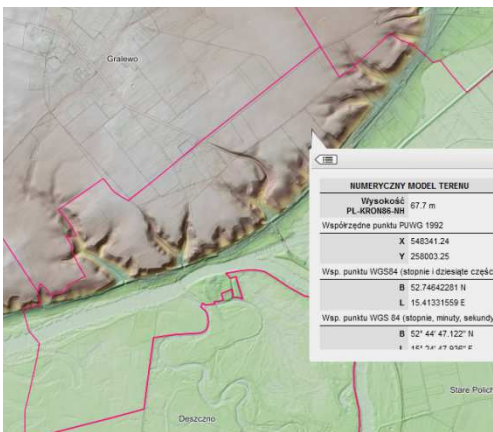
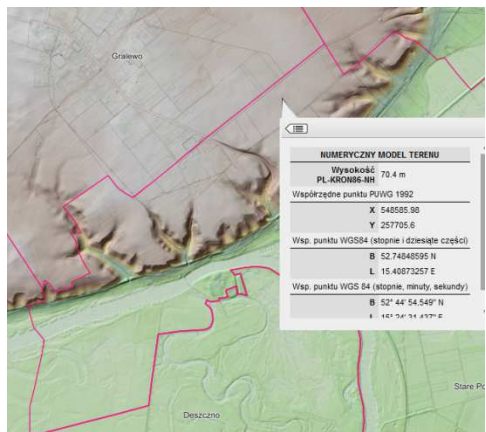
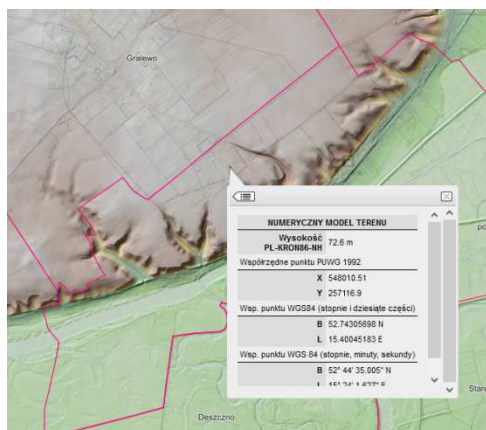
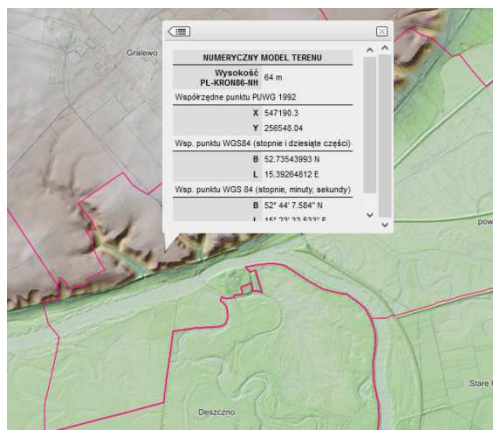
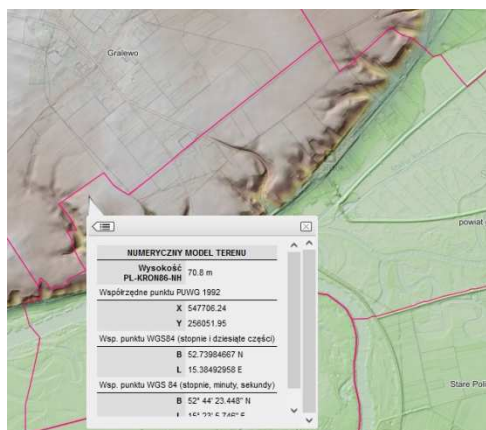
Rys. nr 3.

Źródło podkładu mapowego https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html

Wysoczyzna morenowa spada stromą krawędzią do doliny Warty. Według danych zawartych na stronie https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html, na terenie objętym planem osiąga wysokość 74,2 m n.p.m. i obniża się w kierunku południowym i wschodnim. Rzędne dolin wąwozów kształtują się od 27,2 m n.p.m. do 35 m n.p.m.

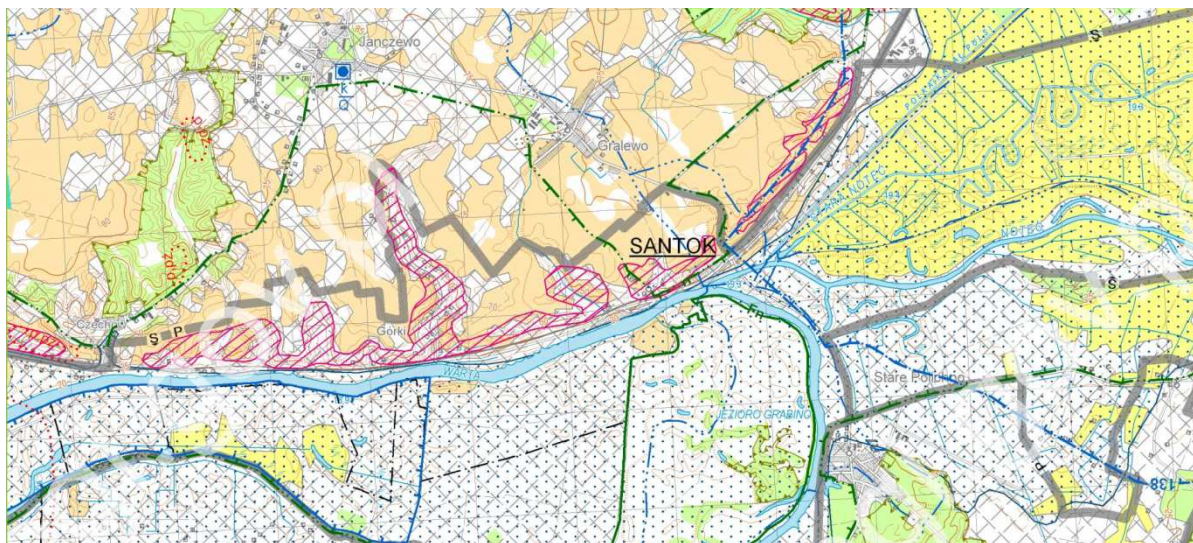

Poza wąwozami deniwelacje na obszarze planu wynoszą od 2 do 6 metrów. Rzeźba terenu podlega przekształceniu na skutek gospodarczej działalności człowieka, głównie na skutek użytkowania rolniczego, ale też zabudowy mieszkaniowej.

Na terenie objętym planem występują obszary predysponowane do występowania ruchów masowych. Tereny te obejmują głównie krawędzie doliny Warty. Obszary potencjalnie zagrożone ruchami masowymi przedstawia poniższy rysunek – pola zakreskowane czerwoną linią.

Rys. nr 4.

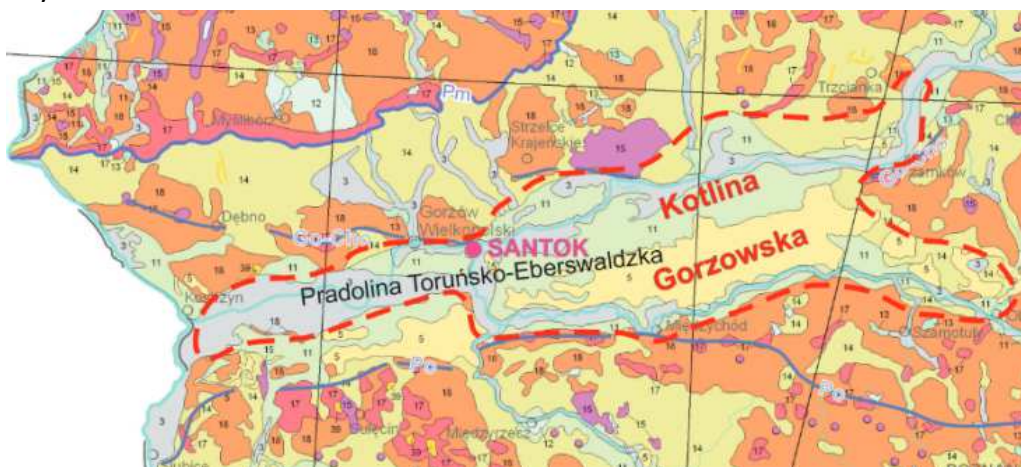

Źródło podkładu mapowego: <https://www.pgi.gov.pl>

3. Budowa geologiczna.

W budowie geologicznej obszaru planu wierzchnią warstwę tworzą utwory czwartorzędowe związane z występowaniem kilkunastu zlodowaceń, podczas których badany obszar znalazł się w zasięgu erozyjnej i akumulacyjnej działalności lądolodów. W profilu stratygraficznym osadów czwartorzędowych wyróżniono osady plejstocenu i holocenu. W podłożu zalegają gliny zwałowe z wkładkami piasków pyłowych o miąższości ok. 10 m, które są podścielone żwirami i piaskami ze żwirami wodnolodowcowymi i lodowcowymi o zmiennej miąższości. Poniżej występują w sposób nieciągły gliny zwałowe zlodowacenia Warty, podścielone leżącymi na przemian, zaburzonymi glaciektonicznie warstwami glin zwałowych i piaskami ze żwirami wodnolodowcowymi, związanymi ze zlodowaceniami Sanu 1 i Sanu 2. Niżej pojawiają się gliny zwałowe zlodowacenia Nidy, pod którymi znajdują się utwory trzeciorzędowe. Trzeciorząd zalega na głębokości ok. 60 m ppt i reprezentowany jest przez piaski glaukonitowe, mułki, piaski z węglami brunatnymi i ropy. Utwory trzeciorzędu również noszą ślady zaburzeń glaciektonicznych w wyniku czego zostały one wypiętrzone ku górze, a ich powierzchnia jest w znacznym stopniu urozmaicona. Pod utworami trzeciorzędowymi na głębokości ok. 130 -140 m ppt zalegają skały wieku kredowego, reprezentowane przez margle i wapienie margliste. Budowę geologiczną obszaru objętego planem przedstawia poniższa mapa geologiczna.

Rys. nr 5.

Źródło podkładu mapowego <https://geolog.pgi.gov.pl>

Objaśnienia litologii:

- plejstocen:
 - zlodowacenie północnopolskie: (11) piaski i żwiry rzeczne, (12) piaski i mułki jeziorne, (13) ropy, mułki i piaski zastoiskowe, (14) piaski i żwiry sandrowe, (15) piaski i mułki kemów, (17) żwiry, piaski, głązy i gliny moren czołowych, (18) gliny zwałowe;
 - zlodowacenie południowopolskie: (33) żwiry, piaski, głązy i gliny moren czołowych;
- holocen: (3) piaski i żwiry rzeczne oraz torfy;
- czwartorzęd nierozdzielony: (5) piaski eoliczne.

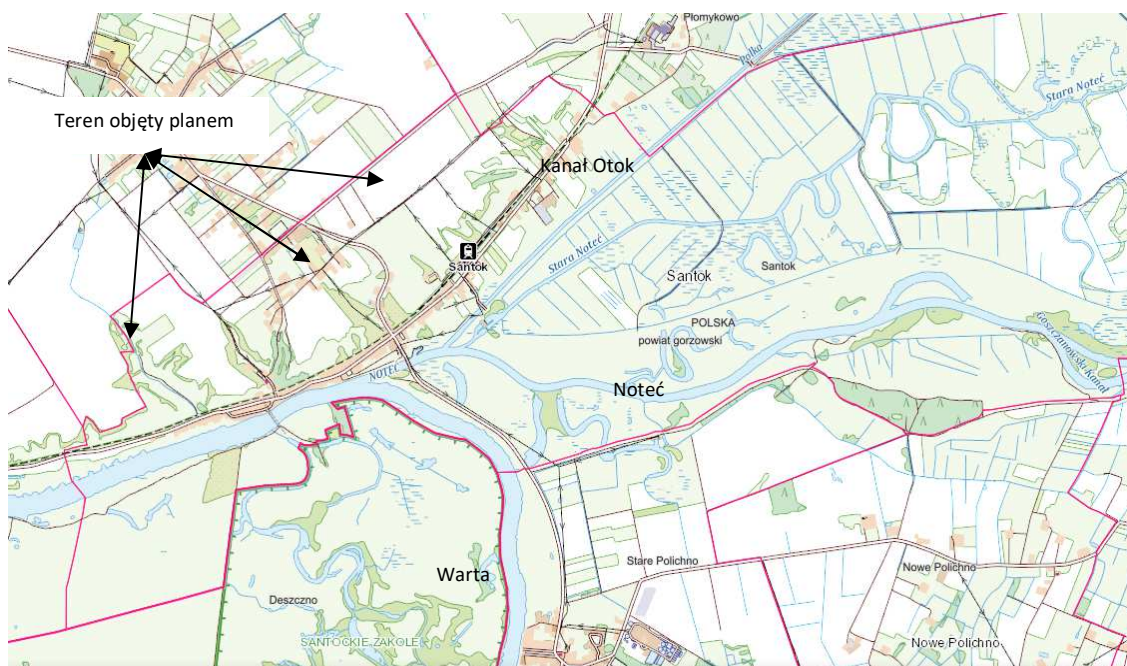
4. Wody powierzchniowe.

Wieś Santok znajduje się w dorzeczu Odry w zlewniach rzek Warty, Noteci oraz Kanału Otok (Polka). Teren będący przedmiotem planu pozbawiony jest wód powierzchniowych. Obszar ten nie podlega okresowym podtopieniom i nie znajduje się w zasięgu terenów o szczególnym zagrożeniu wystąpienia powodzi raz na 10 lat (10%) i raz na 100 lat (1%).

Wody powierzchniowe znajdują się w sąsiedztwie tego terenu. Poniżej terenu kolejowego rozciąga się dolina rzeki Warty, która łączy się z doliną rzeki Noteć i Kanału Otok. Wszystkie te ciek, każdy na innym odcinku, płyną równolegle do terenu kolejowego. Doliny rzek częściowo są zagospodarowane. Poniżej linii kolejowej, równolegle do niej, biegnie droga powiatowa Gorzów Wlkp.- Strzelce Krajeńskie. Po jednej i po drugiej stronie drogi ciągnie się zabudowa zagrodowa. W kierunku Gorzowa Wlkp. koryto cieków przybliża się sukcesywnie do obszaru kolejowego.

Położenie obszaru objętego planem względem wód powierzchniowych przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 6.

Źródło podkładu mapowego: https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/lmgp_2.html

Warta jest prawobrzeżnym dopływem Odry (uchodzi do niej na jej 617,6 km) i rzeką II rzędu. Całkowita długość Warty wynosi 808,2 km. Powierzchnia zlewni całkowitej wynosi 54310,2 km². Warta wypływa ze źródeł w Kormotowie na Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej. Największym dopływem Warty na terenie gminy jest rzeka Noteć, która uchodzi do niej w jej 68,2 km w Santoku. Warta przez Borek do Santoka płynie południkowo, a następnie zmienia swój kierunek na równoleżnikowy i płynie na zachód do Gorzowa Wlkp. Brzeg rzeki ma tu różnorodny charakter. Strome, miejscami urwiste nawet krawędzie podchodzą niemal pod sam prawy brzeg rzeki, jak ma to miejsce np. między Santokiem, a Czechowem, poniżej którego rzeka wpływa na teren gminy Gorzów Wlkp. Obok odcinków gdzie nurt rzeki biegnie blisko brzegów powodując podcinanie jej brzegów, istnieją sztucznie usypane kamienne ostrogi, pod osłoną których powstają zatoki o wolnym nurcie. Zatoki te są wypełniane niekiedy piaskiem i tworzą mini plaże lub są wypełniane mułem oraz zarastane przez roślinność. Rzeką na całym omawianym odcinku jest uregulowana, żeglowna, obwałowana, ale jej doliny nie przegradza żadne piętrzenie. Przy normalnych stanach wód jej koryto do ujścia Noteci ma średnią szerokość 80-90 m, za nim zaś 100-110 m, a przeciętna głębokość przy tzw. wodzie regulacyjnej wynosi ok. 2,4 m, chociaż zdarzają się lokalnie przegłębienia rzędu 4-5 m, a nawet więcej. Widły Warty i Noteci to teren o dużej wartości przyrodniczej, dlatego też Warta w całym opisywanym fragmencie swego biegu wchodzi w skład sieci obszarów Natura 2000.

Noteć jest prawobrzeżnym dopływem Warty, do której uchodzi w jej 68,2 km biegu i rzeką III rzędu. Całkowita długość tej rzeki to 388,4 km. Powierzchnia zlewni całkowitej wynosi

17330,5 km². Noteć wypływa z jeziora Przedecz na Pojezierzu Kujawskim, a w obszar gminy Santok wpływa pomiędzy Gościmcem a Lipkami Małymi i od tego miejsca przez dalsze 6,7 km środek jej koryta stanowi granicę pomiędzy gminami Zwierzyń i Santok, po czym przed Stwolimiem całkowicie wkracza w obszar tej drugiej. Jest silnie meandrującą rzeką niziną o małym spadku (0,19%) i stosunkowo niewielkim odpływie. Na całej swej długości płynie przez obszary łąkowe i torfowe. Na terenie gminy tworzy liczne starorzecza i rozlewiska, oprócz głównego nurtu – rzeka niesie również swoje wody korytem Starej Noteci. Największym dopływem Noteci na terenie gminy jest Kanał Otok. Cała dolina Noteci na omawianym odcinku została zmeliorowana, obustronnie obwałowana dla ochrony przed wezbrzeniami powodziowymi sąsiednich terenów, jednakże wciąż sporo tu jest starorzeczy (w tym ciągle mających połączenie z głównym korytem), rozlewisk, okresowych zalewów, terenów podmokłych. Noteć stanowi tutaj szlak żeglowny, wraz z Kanałem Bydgoskim i Wartą tworzy drogę wodną Odra – Wisła, dlatego też jej uregulowane pod tym względem koryto tworzy obecnie tylko łagodne łuki. Szerokość rzeki jest wyrównana i waha się od 45 do 50 m, zaś głębokość w zależności od stanów wód wynosi 2-3 m. Toczy ona tutaj dość leniwie swe wody, bowiem prędkość nurtu sięga zazwyczaj 0,3-0,5 m/s. Na wysokości Wierzbiny (północny kraniec Ludziszawic), w 5,7 km biegu Noteci, w lewym jej brzegu, wpływa do niej Kanał Goszczanowski. Pięć kilometrów niżej rzeka przyjmuje swoje dwa ostatnie dopływy. Pierwszym z nich jest Stara Noteć odwadniająca prawe zawale i uchodząca w 0,8 km prawego brzegu. Przy jej ujściu w związku z ochroną przed skutkami powodzi posadowiono dużą stację pomp. Drugim, również prawobrzeżnym dopływem jest Kanał Otok. Płynie on prosto, równolegle, do Starej Noteci, oddzielony od niej wzdłuż swego lewego brzegu również wałem przeciwpowodziowym, wcześniej odbierając wody łącznej (Racznej), Santocznej i Pełczy. Podczas dłuższej trwających okresów suchych korytem Noteci płyną znaczne ilości rzęsy i spirodelli, które intensywnie rozwijają się wówczas w wyższych jej partiach, zwłaszcza w połączonych z głównym łóżyskiem starorzeczach. Omawiany odcinek Noteci wraz ze starorzeczami, rozlewiskami, Starą Notecią i odcinkiem Kanału Otok ze względu na swoje walory przyrodnicze (zróżnicowane siedliska, głównie wodno-błotne, bogatą ornitofaunę, itp.) włączono do sieci obszarów Natura 2000.

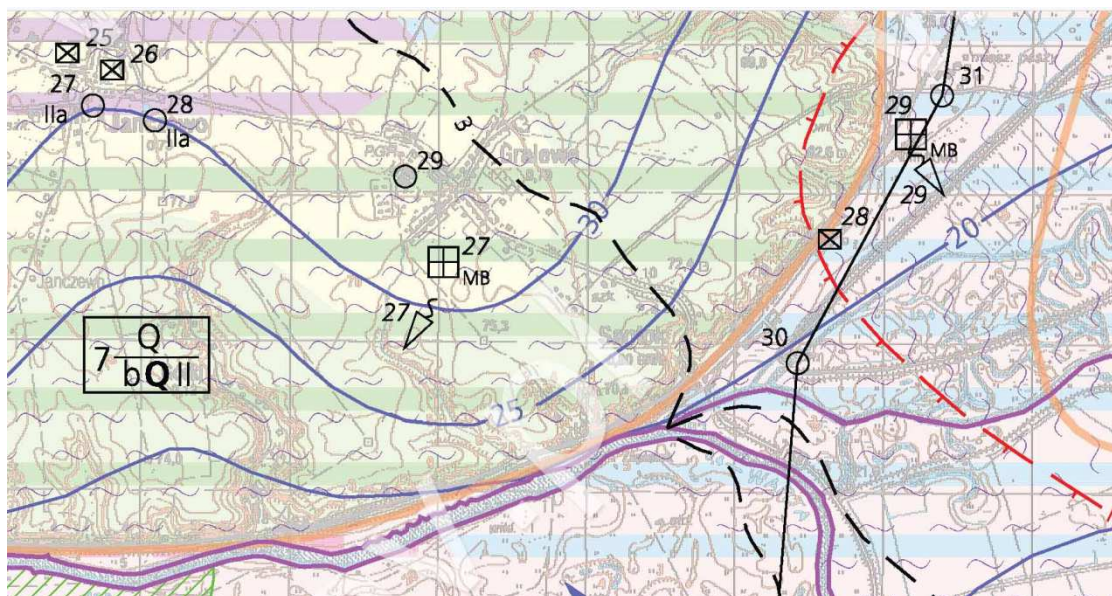
Kanał Otok (Pulsa, Puls, Rana, Polka) to prawy dopływ Noteci (do której uchodzi w jej 0,8 km), ciek IV rzędu. Długość kanału wynosi 18,3 km (na terenie gminy 4,9 km), a powierzchnia zlewni całkowitej to 459,9 km². Kanał Otok odprowadza do Noteci wody spływające z Równiny Gorzowskiej. Biegnie północnym i północno-zachodnim skrajem terasy zalewowej. Nawadnia tereny po prawej stronie Noteci, na dnie Kotliny Gorzowskiej. Do miejscowości Górki Kanał jest obustronnie obwałowany, poniżej – tylko od strony Noteci. Wałem przebiega dział wodny. Głównym dopływem kanału na terenie gminy Santok jest rzeka Santoczna.

5. Wody podziemne.

Na terenie gminy Santok poziomy wodonośne zlokalizowane są w utworach piętra czwartorzędowego, związane z utworami piaszczysto - żwirowymi pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej, stanowiącej obniżenie morfologiczne wykorzystywane przez system rzeczny Warty i Noteci. Jest to zbiornik stosunkowo najbardziej narażony na zanieczyszczenia, pomimo dużej odnawialności wód. Wynika to z płytko położonego zwierciadła wód podziemnych, słabej lub braku izolacji tego poziomu od powierzchni utworami słabo przepuszczalnymi oraz działalności rolniczej. Ponadto na stan czystości wód zbiornika wpływają także wody drenowane z wysoczyzn i partii przyskarpowych doliny Noteci i Warty.

Na terenie objętym planem warstwa wodonośna (zbiornik wód podziemnych) zalega na głębokości od 20 m n.p.m. do 25 m n.p.m. Informacje w postaci hydroizohips dla głównego użytkowego poziomu wodonośnego przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 7.

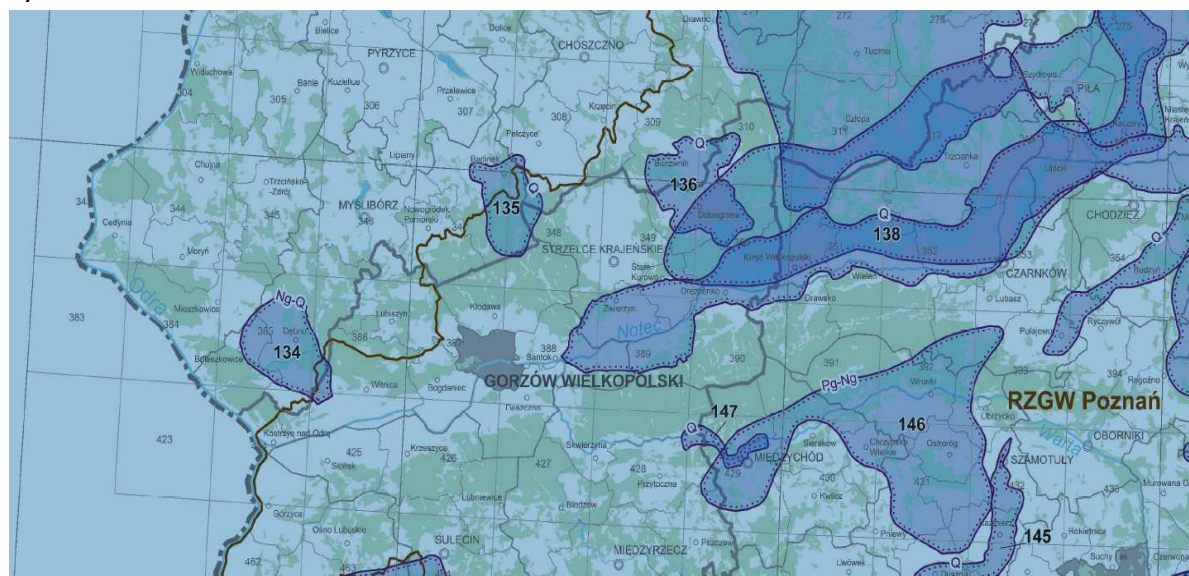

Źródło podkładu mapowego: <https://www.pgi.gov.pl>

Obszar objęty planem, znajduje się na wyznaczonym na terenie kraju Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych (GZWP). Południowa część tego obszaru położona jest na GZWP nr 138 „Pradolina Toruń-Eberswalde”. Teren zbiornika jest słabo zagospodarowany, przeważa zagospodarowanie rolnicze i leśne.

Położenie Santoka na tle zbiornika przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 8.

Źródło podkładu mapowego: Informator PSH. Główne zbiorniki Wód Podziemnych. Państwowy Instytut Geologiczny. Warszawa 2017.

Cechą charakterystyczną tego zbiornika jest zasilanie przez bezpośrednią infiltrację wód opadowych w warstwę wodonośną oraz jego drenażowy charakter, co oznacza, że jest on dodatkowo zasilany wodami podziemnymi spływającymi z wysoczyzn. W związku z tym chemizm tych wód kształtowany jest nie tylko przez wody opadowe, roztopowe i działalność człowieka w strefie bezpośredniego zasilania, ale także przez dopływ wód z wysoczyzn, gdzie ich stan w wyniku działalności człowieka może podlegać różnym, najczęściej niekorzystnym zmianom.

Na terenie gminy dominują wody średniej i niskiej jakości. Znajduje się tu 5 ujęć wód podziemnych w: Janczewie, Płomykowie, Starym Polichnie (obecnie nie eksploatowana ze względu na przekroczoną wartość manganu), Wawrowie (wyłączona z eksploatacji - sieć wodociągowa podłączona do m. Gorzów Wlkp.) i Ludziszewicach.

Analizowany teren zlokalizowany jest na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty, w granicach jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) o nazwie „33” i „34”.

JCWPd 33 - rozpoznanie hydrogeologiczne jednostki wykazało, że stanowi ona wielopoziomowy złożony system wodonośny. W obrębie systemu wód zwykłych wyróżniono 4 poziomy wodonośne: 3 czwartorzędowe i 1 neogeński. Granica północna JCWPd poprowadzona jest po wododziale wód powierzchniowych zlewni II-rzędu rzeki Warty, natomiast granica południowa i wschodnia nie jest poprowadzona po wododziale wód powierzchniowych. Granica południowa położona jest w dolinie rzeki Warty, która stanowi oś drenażu wód podziemnych. JCWPd nr 33 obejmuje północno-zachodnią część zlewni II-rzędu Warty. Rzeka Warta wraz z dopływami stanowi bazę drenażu poziomów wodonośnych czwartorzędu i neogenu. Uwzględniając, że granica południowa nie stanowi wododziału wód powierzchniowych zaznacza się dopływ wód z poziomu czwartorzędowego

i neogeńskiego z sąsiednich JCWPd do doliny Warty. Granice części wód położone na działach hydrograficznych, pokrywają się z działami poziomów górnych czwartorzędu, nie stanowią działów wód podziemnych dla układu krążenia dla poziomów: międzyglinowego, podglinowego i neogeńskiego.

W JCWPd „33” wody podziemne charakteryzują się dobrym stanem ilościowym oraz słabym stanem chemicznym. Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” głównymi celami środowiskowymi dla tej JCWPd są:

- osiągnięcie dobrego stanu chemicznego,
- utrzymanie dobrego stanu ilościowego.

Zgodnie z oceną ryzyka, osiągnięcie ww. celów jest zagrożone. Zagrożenia nieosiągnięcia celów wynikają z przyczyn antropogenicznych. Słaby stan chemiczny wynika z przekroczenia stężeń siarczanów, jonów manganu, wapnia i żelaza. Analiza wartości stężeń tych wskaźników w kolejnych latach wykazała ich sukcesywny wzrost.

JCWPd 34 - rozpoznanie hydrogeologiczne jednostki wykazało, że stanowi ona wielopoziomowy system wodonośny. Jest to złożony system wodonośny, w obrębie którego wyróżniono 2 piętra wodonośne: czwartorzędowe i neogeńskie, lokalnie neogeńsko - jurajskie.

Granica południowa północna i zachodnia JCWPd poprowadzona jest po wododziale wód powierzchniowych zlewni III-rzędu rzeki Dolnej Noteci, natomiast granica północna i wschodnia są poprowadzone po wododziale wód powierzchniowych IV - rzędu od ujścia Gwdy do Drawy oraz od Rawy do ujścia Noteci. Generalnie należy przyjąć, że w strukturach hydrogeologicznych czwartorzędu tworzących poziom międzyglinowy i gruntowy, mamy do czynienia z układami lokalnymi krążenia tj., powiązania układu krążenia z wszystkimi wodami powierzchniowymi. Ponadto zasila on poziom podglinowy i neogeński oraz lokalnie jurajski. Natomiast drenaż poziomu międzyglinowego, podglinowego i neogeńskiego na opisywanej JCWPd odbywa się do doliny Noteci. Układy krążenia tych wód są powiązane poprzez przesączanie i okna hydrogeologiczne z poziomem neogeńskim. System regionalny krążenia, gdzie zasilanie następuje poprzez dopływ wód z poza zlewni i poprzez przesączanie z wyżej położonych jednostek, zaznacza się w piętrze czwartorzędowym w poziomie podglinowym w piętrze neogeńskim. W obrazie hydroizohips zaznacza się silny drenujący charakter rzeki Noteci. Poziom neogeński zasilany jest z przesączania pionowego z poziomów wodonośnych czwartorzędu, ponadto duży udział w zasilaniu ma dopływ zewnętrzny z poza zlewni. Poziom jurajski zasilany jest na drodze przesączania wód z poziomu neogeńskiego i poprzez dopływ boczny spoza zlewni. JCWPd leży w obrębie obszaru tranzytowego wód jurajskich, regionalny kierunek ich odpływu odbywa się z kierunku zachodniego i północnego do doliny Noteci, Warty i Odry. Doliny tych rzek stanowią główne bazy drenażu.

W JCWPd „34” wody podziemne charakteryzują się dobrym stanem ilościowym oraz słabym stanem chemicznym. Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” głównymi celami środowiskowymi dla tej JCWPd są:

- osiągnięcie dobrego stanu chemicznego,

- utrzymanie dobrego stanu ilościowego.

Zgodnie z oceną ryzyka, osiągnięcie ww. celów jest zagrożone. Zagrożenia nieosiągnięcia celów wynikają z przyczyn antropogenicznych, z obecności zanieczyszczeń odrolniczych związanych ze stosowaniem nawozów, środków ochrony roślin i hodowlą powodującą lokalnie przekroczenia stężeń progowych azotanów.

Usytuowanie obszaru objętego planem na tle jednolitych części wód podziemnych przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 9.

Źródło podkładu mapowego: <https://geolog.pgi.gov.pl>

6. Warunki glebowe.

Gmina Santok jest terenem silnie rolniczym. Dominującą pozycję zajmują grunty orne, obok których licznie występują również powierzchnie łąk związanych z płaskimi dnami dolin rzecznych. Większość gleb uprawnych, które znajdują się w strefie moreny czołowej, zaliczyć można do gleb lekkich, których zaletą jest łatwość uprawy mechanicznej i szybkie obsychanie na wiosnę. Wadami natomiast są: duża przepuszczalność, kwaśny odczyn i słabo rozwinięty kompleks sorpcyjny.

Struktura rodzajowa gleb zależy bezpośrednio od wierzchnich warstw geologicznych. Teren gminy pokrywają głównie czwartorzędowe osady lodowcowo-plejstoceńskie. Ponad 60% powierzchni stanowią utwory lodowcowe (piaski i gliny), a pozostałą pokrywają osady holoceni (torfy, mursze, piaski rzeczne, aluwia).

Wśród gleb wysoczyzn morenowych dominują brunatnoziemy, na terenach piaszczystych i żwirowych występują bielicoziemy, natomiast w zagłębieniach znajdują się torfowiska.

Według podziału bonitacyjnego w ogólnej powierzchni gruntów ornych gminy Santok przeważają gleby średniej klasy IVa i IVb – 46,2% oraz gleby słabe klas V i VI – 39,9%. Gleby

dobrych klas IIIa i IIIb zajmują 13,9% powierzchni gminy, natomiast nie występują gleby najlepszej jakości – klasy I i II. Użytki zielone ograniczone są do dolin rzek i terenów podmokłych. Wśród użytków zielonych nieznacznie dominują użytki słabej klasy V i VI, które zajmują 51,7% powierzchni. Użytki klasy średniej III i IV stanowią 48,3% powierzchni. Zdecydowana większość użytków zlokalizowana jest w pradolinie Warty i Noteci.

W granicach opracowania występują głównie gleby orne słabe klasy IVb, IVa i V, występują tutaj też, na niewielkiej powierzchni, gleby orne średnio dobre klasy IIIa i IIIb. Na części terenu zaniechano uprawy gruntów rolnych.

7. Udokumentowane złoża kopalin.

Na terenie objętym planem nie stwierdzono udokumentowanych złóż kopalin. Miejscowość Santok objęta jest koncesją nr 69/98/Ł na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Gorzów Wielkopolski – Międzychód”, udzieloną na rzecz PGNiG S.A. w Warszawie przez Ministra Środowiska – ważną do dnia 14 września 2046 r. (decyzja z dnia 14 września 2016 r. znak: DGK-IV.4770.211.2016.AT). Na obszarze objętym ww. koncesją możliwe jest prowadzenie poszukiwawczych badań geofizycznych i wierceń, a także dopuszcza się realizację inwestycji związanych z zagospodarowaniem odwiertów, budową instalacji technologicznych, budową rurociągów od nowo powstałych odwiertów do ośrodków zbiorczych oraz ich późniejszą eksploatację i likwidację.

8. Warunki klimatyczne.

Gmina Santok posiada szczególne warunki termiczne, co wynika z obecności pradoliny i wysoczyzny. W pradolinie przeważają temperatury wyższe, a spowodowane jest to jej osłonięciem od północy barierą wysoczyzny. Kotlinowy charakter powoduje powstawanie na jej dnie zastoisk zimnego powietrza, co z kolei prowadzi do powstawania w pradolinie częstych inwersji termicznych oraz wyższych niż na wysoczyźnie amplitud termicznych i niższych temperatur minimalnych. Wzdłuż pradoliny średnie temperatury, we wszystkich miesiącach, obniżają się w kierunku wschodnim. Wzrost stopnia kontynentalizmu ku wschodowi wyraża się we wzroście średniej rocznej amplitudy temperatury. Należy podkreślić, że choć temperatura obniża się wzdłuż Kotliny Gorzowskiej w kierunku wschodnim, to jednak jej spadek nie jest jednakowy na całej długości – wpływ na to ma szerokość pradoliny, nachylenie jej zboczy i wysokość wysoczyzn, z których może spływać chłodne powietrze.

Klimat doliny dolnej Warty i Noteci charakteryzuje się dużą zmiennością. Wyraźne zróżnicowanie rzeźby terenu związane z obecnością systemu dolinnego, krawędzi wysoczyznowej oraz terenów wysoczyznowych, wpływa zarówno na zróżnicowanie warunków klimatycznych na ich obszarze, jak i na zmienność warunków wzdłuż pradoliny.

Równoleżnikowy układ pradoliny ułatwia przemieszczanie się z zachodu oceanicznych, wilgotnych mas powietrza. W efekcie dominują wiatry zachodnie (W, NW i SW). Najmniejszy udział mają wiatry sektora północnego (N i NE). Dominacja wiatrów zachodnich decyduje o znacznym zachmurzeniu tego obszaru albowiem napływają tu głównie masy wilgotnego powietrza morskiego. W okresie zimowym przeważają wiatry wschodnie (NE i SE) pochodzące z wyżu azjatyckiego i przynoszące ze sobą mroźną pogodę – ochłodzenie i stabilizację pogody. Wiosną dominują wiatry północne (NW, N, NE), latem zachodnie (E, W i SW).

Według regionalizacji klimatycznej Polski A. Wosia (1993) region ten wyróżnia się w szczególności stosunkowo częstym występowaniem dni z pogodą chłodną, z dużym zachmurzeniem, bez opadu oraz dni przymrozkowych bardzo chłodnych jednocześnie pochmurnych z opadem. Z kolei mniej niż na pozostałym obszarze Niziny Wielkopolskiej występuje tutaj dni z pogodą dość mroźną z dużym zachmurzeniem, zarówno z opadem jak i bez opadu.

W podziale na dzielnice rolniczo-klimatyczne Polski M. Gumińskiego, gmina Santok mieści się w obrębie jednej z cieplejszych dzielnic Polski, tj. w dzielnicy bydgoskiej. Szczególną rolę w tym podziale ma fakt, iż jest to dzielnica o charakterze przejściowym pomiędzy dzielnicą pomorską (stosunkowo chłodną) i środkową (dość chłodną).

9. Struktura biotyczna.

Flora.

Zgodnie z regionalizacją geobotaniczną Polski tj. zhierarchizowanym według określonych reguł, podziałem przestrzeni geograficznej dokonany ze względu na zróżnicowanie szaty roślinnej wg J. M. Matuszkiewicza, obszar gminy Santok położony jest częściowo w Dziale Pomorskim Kraina Środkowych Przedpoli Pojezierzy Środkowo-pomorskich (A.5.), Podkraina Gorzowska (A.5a.), Okręg Gorzowski (A.5a.1.), Podokręg Gorzowski (A.5a.1.f),. Częściowo też w Dziale Brandenbursko – Wielkopolskim, Kraina Notecko-Lubuska (B.1.), Okręg Borów Noteckich (B.1.2.), Podokręgi Dolina Warty „Santok - Odra” (B.1.2.a.) i Dolina Noteci „Ujście - Santok” (B.1.2.f.).

Największe kompleksy leśne zlokalizowane są w północnej (Puszcza Gorzowska) i południowo-wschodniej części gminy (Puszcza Notecka). W południowo-zachodniej części gminy, na rozlewiskach pradoliny Noteci i Warty, na żyznych terenach okresowo zalewanych z ruchomą wodą zachowały się zubożałe fragmenty lasów łęgowych, zarówno wierzbowych, topolowych jak i dębowo-wiązowo-jesionowych. Dominującymi gatunkami na tych terenach jest olsza czarna, wierzba biała, topola czarna oraz w mniejszym stopniu dąb i jesion. Nadrzeczne lasy łęgowe są najbogatszym w gatunki roślin środowiskiem leśnym i jednocześnie najbardziej wrażliwym na oddziaływania antropogeniczne. Pradolina Warty i Noteci to w dużej mierze mozaika ekstensywnie użytkowanych siedlisk łąkowo-pastwiskowych i gruntów ornych. Wzdłuż Warty i Noteci, na obszarach okresowo zalewanych wykształciły się podmokłe łąki z manną mielec (*Glyceria fluitans*), mozgą

trzciniową (*Phalaris arundinacea*) i trzęślicą modrą (*Molinia coerulea*). Wraz z nimi, nieco dalej od koryt obu rzek spotykane są turzycowiska z turzycą sztywną (*Carex elata*), zaostrzoną (*C. acuta*) i pospolitą (*C. nigra*). Przy ujściu Noteci do Warty pośród podmokłych łąk rozwinęły się także torfowiska niskie typu eutroficznego i mezotroficznego o odczynie obojętnym lub słabo kwaśnym.

Roślinność, którą dziś spotykamy na terenie Santoka to roślinność rzeczywista, która tylko w rzadkich przypadkach odpowiada roślinności naturalnej. Działalność człowieka na tym obszarze, prowadzone osadnictwo, hodowla zwierząt, pozyskiwanie gruntów rolnych itp., spowodowało znaczne zmiany w składzie gatunkowym wielu gatunków roślin. Na skraju wysoczyzny morenowej powstały zbiorowiska roślinności stepowej. Wysoka temperatura powietrza i gleby daje możliwość rozwoju roślin kserotermicznych.

Na terenie objęty planem przeważa krajobraz rolniczy, którego elementem są zadrzewienia śródpolne wypełniające trudno dostępne dla upraw rolnych miejsca. Spotykamy tu również zadrzewienia przyzagrodowe i przydrożne. Mają one różne formy: pojedyncze drzewa i krzewy, kępy drzew i krzewów oraz rzędowo rozmieszczone drzewa i krzewy wzdłuż granic nieruchomości. Te formy zieleni składają się głównie z takich gatunków jak: klon, jesion, lipa, dąb, brzoza, świerk. Pełne światła obrzeża pól, i nieużytków zasiedlają niewielkie drzewa głogu. Zadrzewienia użytków rolnych spełniają funkcje klimatotwórcze, glebochronne, biocenotyczne, wpływają na kształtowanie mikroklimatu i podnoszą walory estetyczno - krajobrazowe.

Na obszarze obejmującym tereny rozcięcia dolinowo - wąwozowego, na skraju wysoczyzny morenowej - południowa wystawa zboczy wykształciła swoisty mikroklimat, pod wpływem którego powstały zbiorowiska roślinności stepowej. Wysoka temperatura powietrza i gleby przyczyniła się do rozwoju roślin kserotermicznych. Wiele gatunków budujących te ekosystemy to taksony bardzo rzadkie i chronione. Wśród nich warto wymienić ostnice: włosowatą i Jana, pajęcznicę liliową i wężyk stepowy. W zespole występują rośliny, które dają w czasie kwitnienia różnobarwne kobierce charakterystyczne dla określonej pory roku, szczególnie piękne w okresie lata. Drugim zespołem stepowym jest zespół miłka wiosennego i kłosownicy pierzastej, rozwija się na łagodniejszych i mniej suchych zboczach. Flora tego zespołu jest znacznie zróżnicowana i bogata. Występują sasanka łąkowa, szatwia łąkowa, poziomka twardawa, lucerna sierpowata i kolczastostrąkowa, a nawet rzadsze jak: dzwonek syberyjski, wężyk stepowy czy goryczka krzyżowa.

Fauna.

Głównymi czynnikami wpływającymi na skład gatunkowy fauny są: lasy, doliny rzeczne i tereny podmokłe oraz krajobraz rolniczy. Obecność terenów zurbanizowanych warunkuje natomiast występowanie gatunków synurbijnych, a więc związanych z siedliskami mocno przekształconymi, bądź stworzonymi przez człowieka.

Na terenie objętym planem awifaunę stanowią ptaki związane z krajobrazem rolniczym oraz ptaki wodno-błotne. Zadrzewienia i zakrzewienia stanowią dogodne siedlisko

do życia dla gatunków: gołąb grzywacz, zięba, trznadel, kos, pierwiosnek, piecuszek, kapturka, bogatka, słowik rdzawy, wilga, zaganiacz. Grupę związaną z siedliskami rolniczymi reprezentuje: skowronek, pliszka żółta, potrzuszcz, kuropatwa, przepiórka, bażant. Wyższa roślinność zielna, łąki oraz miejsca wilgotne są siedliskiem dla gatunków takich jak: pokląskwa, cierniówka, czajka, łozówka, żuraw. Bardzo prawdopodobna jest obecność drapieżnych gatunków ptaków, wśród których można wskazać: bielika, myszołowa, jastrzębia, krogulca oraz rybołowa. Obecne ptaki krukowate to: sroka, gawron, wrona siwa, kawka. Gatunki synurbijne reprezentują: wróbel domowy, mazurek, szpak, kopciuszek, jaskółka, kos. Dość powszechnym gatunkiem na terenie wsi jest także bocian biały, którego gniazda są obecne w różnych jej częściach.

Najbogatszą rodziną występujących ptaków są ptaki wodno-błotne występujące licznie na rozlewiskach i starorzeczach Noteci i Warty. W dolinie Noteci największą wartość dla ptaków przedstawia odcinek dolny od Ujścia do Santoka. Fragment przyrzeczny, łącznie z wałami przeciwpowodziowymi i 200 m pasem położonym po zewnętrznej stronie wałów pomiędzy Drezdenkiem a Santokiem, uznany został za ważną ostoję ptaków. Stwierdzono tu występowanie wielu rzadkich gatunków przelotnych jak i lęgowych, niektóre spędzają tu zimę. Populacje zasiedlające omawiany obszar są dość liczne i stabilne. Występują tu wszystkie nury, perkozy, wiostonogie, blaszkodziobe, siewkowate, czaple i żurawie. Wśród wielu gatunków ptaków wykorzystujących te siedliska wymienić należy: włochatka zwyczajna, zimorodek zwyczajny, gęś białoczelna, gęś zbożowa, bąk zwyczajny, podgorzałka zwyczajna, puchacz zwyczajny, gągoł, lelek zwyczajny, bocian czarny, łabędź krzykliwy, łabędź niemy, muchołówka mała, żuraw, gąsiorek, lerka, nurogęś, kania czarna, kania ruda, rybołów, czapla siwa. Pojawiają się również łyski, gęgawy, kormorany oraz różnego rodzaju kaczk.

Kępy krzewów i zadrzewień są potencjalnie miejscem żerowania pospolitych gatunków nietoperzy: borowca wielkiego, mroczka późnego. Siedliska wilgotne mogą stanowić miejsce żerowania dla nocka rudego. Natomiast z herpetofauny spotkać tu można żmiję zygzakowatą, padalca, jaszczurki, a także żaby zielone.

10. Obszary objęte formami ochrony przyrody.

Ochrona przyrody to ogół działań mających na celu zachowanie w niezmienionym lub optymalnym stanie przyrody oraz utrzymanie stabilności ekosystemów, w tym również poprzez zachowanie różnorodności biologicznej. Najbardziej cenne elementy przyrody objęte zostały ochroną prawną na podstawie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Na terenie wsi Santok występują następujące formy ochrony przyrody:

- 1) Obszary Natura 2000:
 - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002),
 - Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ujście Noteci” (PLH080006),
- 2) Obszar chronionego krajobrazu Dolina Warty i Dolnej Noteci.

Obszar Natura 2000 PLB080002 „Dolina Dolnej Noteci” jest częścią Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, znajdującą się w Kotlinie Gorzowskiej. Swymi granicami ostoja ta, obejmuje płaski obszar teras zalewowych dwóch dużych rzek regionu Polski zachodniej tj. Warty oraz Noteci. Jest to teren szerokiej doliny rzecznej, dochodzącej do 13,5 km, poprzecinanej licznymi kanałami z pozostałościami starorzeczy i kompleksami torfianek. Większość obszaru, bo około 72% zajmuje średnio intensywna i ekstensywna gospodarka łąkowo-pastwiskowa. Pozostała część to siedliska rolnicze (ogólnie) – 26%, lasy liściaste – 1% oraz wody śródlądowe (stojące i płynące) – 1%.

Położenie Obszaru Natura 2000 „Dolina Dolnej Noteci” przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 10.

Źródło podkładu mapowego: <https://santok.e-mapa.net>

Dolina Dolnej Noteci charakteryzuje się dużą różnorodnością. Charakter doliny na odcinku między Drezdenkiem a Santokiem jest odmienny od obszarów leżących w górę rzeki Noteć - zdecydowanie więcej jest tu gruntów ornych oraz terenów zabudowanych. Ponad 50% obszaru stanowi mozaika rozproszonej zabudowy wiejskiej, gruntów ornych, niewielkich powierzchniowo łąk i pastwisk. Większe powierzchnie podmokłych łąk znajdują się wzdłuż rzeki, zwłaszcza w rejonie Goszczanowca, Gościmia oraz między Trzebiczem a Drezdenkiem. Znaczna część tych łąk to okresowo zalewane i podtapiane turzycowiska. W przeciwieństwie do pozostałych fragmentów rzeki, na dolnym odcinku Noteć jest rzeką wolno płynącą, bez jazów piętrzących oraz śluz. Na prawie całym odcinku wzdłuż rzeki znajdują się wały przeciwpowodziowe. Obszar międzywała (o przeciętnej szerokości 450-500 m) to mozaika łąk kośnych i pastwisk, zbiorowisk szuwarowych, starorzeczy oraz szybko zwiększających powierzchnię, inicjalnych stadiów lasów łęgowych. Starorzecza w większości są odcięte od rzeki, co powoduje szybkie ich zarastanie i lądowanie. W okresie wiosennych wezbrań zalaniu lub podtopieniu ulega głównie międzywałe. Na zawalu rozległe rozlewiska tworzą się tylko w okolicach Goszczanowca i Gościmia oraz na nieobwałowanym fragmencie między Drezdenkiem a Trzebiczem. Dolina Dolnej Noteci jest prawie bezleśna. Znajdują się tu tylko

niewielkie powierzchniowo lasy wierzbowe, olsy oraz lokalnie na wydmach suche bory sosnowe (w płatach po kilka-kilkadziesiąt ha).

Na terenie obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Noteci PLB080002 stwierdzono łącznie 26 lęgowych gatunków ptaków z załącznika I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz 38 gatunków regularnie migrujących nie wymienionych w załączniku I w/w Dyrektywy. Kryteria uznania za przedmioty ochrony przedmiotowego obszaru Natura 2000 spełniają 24 gatunki (tj. 10 gatunków z zał. I w/w Dyrektywy i 14 gatunków regularnie migrujących nie wymienionych w zał. I w/w Dyrektywy).

W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: kania czarna, kania ruda, rybitwa czarna; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: błotniak stawowy, derkacz, dzięcioł średni, kropiatka. Pierwsze dwa z wymienionych gatunków są zagrożone - wymieniono je w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt. W okresie wędrówek stosunkowo duże koncentracje osiąga łabędź czarnodzioby oraz gęsi. Zimą występuje tu co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego łabędzia krzykliwego.

Do najpoważniejszych zagrożeń wpływających na obszar i występujące na jego terenie elementy europejskiego dziedzictwa przyrodniczego należą: intensywne koszenie lub jego zaniechanie, zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zaniechanie gospodarki pastwiskowej, melioracje i osuszanie terenu, regulacja koryt rzecznych i zmiana ich przebiegu, zanieczyszczenie wód.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002 (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 21 stycznia 2014 r., poz. 188), ustalił cele działań ochronnych na tym obszarze. Cele te przedstawiono w poniższej tabeli.

Tab. nr 1.

Lp.	Przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	Cele działań ochronnych
1.	A028 Czapla siwa <i>Ardea cinerea</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 50-60 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
2.	A031 Bocian biały <i>Ciconia ciconia</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 100-120 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;

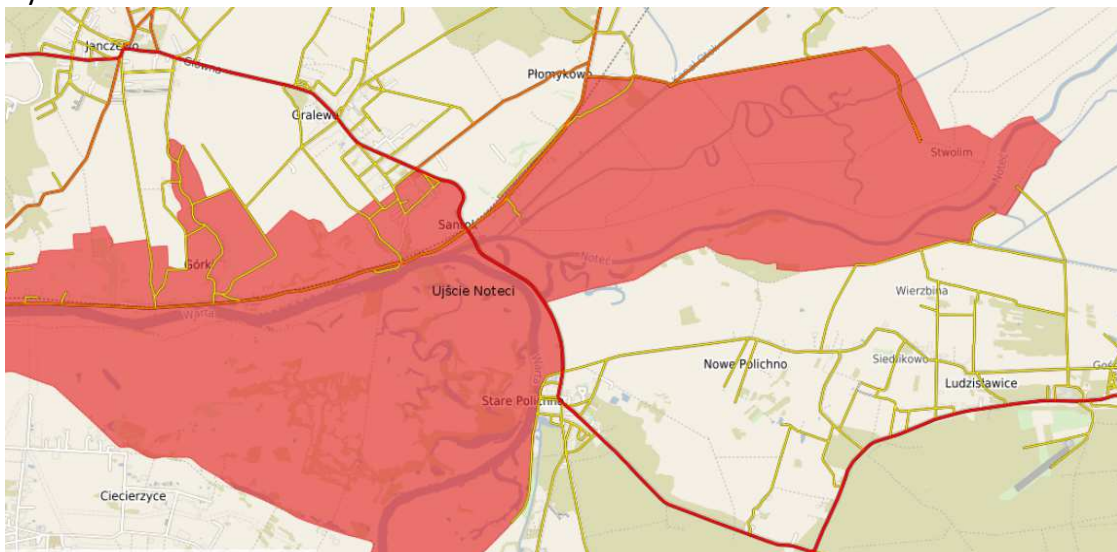
Lp.	Przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	Cele działań ochronnych
3.	A036 Łabędź niemy <i>Cygnus olor</i> (pop. lęgowa)	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 30-40 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
4.	A038 Łabędź krzykliwy <i>Cygnus cygnus</i> (pop. przelotna)	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 540 os.
5.	A039 Gęś zbożowa <i>Anser fabalis</i> (pop. przelotna)	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 3 500 - 4 000 os.
6.	A041 Gęś białoczelna <i>Anser albifrons</i> (pop. przelotna)	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 6 000 – 7 000 os.
7.	A043 Gęgawa <i>Anser anser</i> (pop. lęgowa)	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 100 – 110 par lęgowych;
8.	A051 Krakwa <i>Anas strepera</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 10 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
9.	A055 Cyranka <i>Anas querquedula</i> (pop. lęgowa)	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 30-40 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
10.	A056 Płaskonos <i>Anas clypeata</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 8-10 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
11.	A073 Kania czarna <i>Milvus migrans</i>	Wzrost liczebności populacji w obszarze do poziomu min. 4 par lęgowych, poprzez poprawę warunków siedliskowych gatunku;
12.	A074 Kania ruda <i>Milvus milvus</i>	Wzrost liczebności populacji w obszarze do poziomu min. 5 par lęgowych, poprzez poprawę warunków siedliskowych gatunku;
13.	A118 Wodnik <i>Rallus aquaticus</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 70-80 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
14.	A119 Krociatka <i>Porzana porzana</i>	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 70-80 par lęgowych;
15.	A122 Derkacz <i>Crex crex</i>	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 100 – 135 par lęgowych;

Lp.	Przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	Cele działań ochronnych
16.	A127 Żuraw <i>Grus grus</i> (pop. lęgowa)	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 50 – 61 par lęgowych;
17.	A153 Kszyk <i>Gallinago gallinago</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 270-280 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
18.	A197 Rybitwa czarna <i>Chlidonias niger</i>	Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 20 – 38 par lęgowych;
19.	A198 Rybitwa białoskrzydła <i>Chlidonias leucopterus</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 10-20 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
20.	A272 Podróżniczek <i>Luscinia svecica</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 90-100 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
21.	A290 Świerszczak <i>Locustella naevia</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 500 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
22.	A307 Jarzębka <i>Sylvia nisoria</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 50-100 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych;
23.	A371 Dziwonia <i>Carpodacus erythrinus</i>	1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 50-60 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych.

Obszar Natura 2000 PLH080006 „Ujście Noteci” jest częścią Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej znajdującą się w Kotlinie Gorzowskiej. Swymi granicami ostoja ta, obejmuje płaski obszar teras zalewowych dwóch dużych rzek regionu Polski zachodniej tj. Warty oraz Noteci. Jednocześnie koryta obu rzek wyznaczają oraz stanowią główną oś przebiegu obszaru.

Położenie Obszaru Natura 2000 „Ujście Noteci” przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 11.

Źródło podkładu mapowego: <https://santok.e-mapa.net>

Obszar obejmuje ujście Noteci i Warty z dużymi obszarami zalewowymi, ekstensywnie zagospodarowanymi. Leży na wysokości średniej 30 m npm. Wody śródlądowe zajmują 5% obszaru, łąki - 63%, a lasy - 1%. Obszar jest wykorzystywany rolniczo na 30% powierzchni. Na lewym brzegu Warty zachował się cenny fragment lasów łęgowych, a powyżej zabudowy wsi Santok, na stromym zboczu doliny Warty – interesujące płaty muraw kserotermicznych. Ważny obszar występowania wilgotnych ekosystemów, typowych dla dolin dużych rzek (8 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej) z dobrze zachowanymi lasami łęgowymi.

Obszar ważny dla ochrony siedlisk muraw kserotermicznych, lasów łęgowych oraz starorzeczy i mulistych brzegów rzek, w tym także cennych siedlisk ziołorośli nadrzecznych. Na terenie ostoi znajdują się stanowiska kilku rzadkich i zagrożonych gatunków roślin w Polsce lub w skali regionu jak: *Anthericum liliago*, *Cnidium dubium*, *Juncus tenageia*, *Stipa capillata*, *Hedera helix*, *Achillea pannonica*, *Campanula sibirica*, *Brachypodium pinnatum*, *Salvia pratensis*, *Nuphar lutea* czy *Nymphaea alba*. Ponadto na terenie obszaru występują także rzadkie gatunki płazów: *Hyla arborea* oraz *Epidalea calamita*. Obszar ma także duże znaczenie dla ochrony ptaków. Występuje tu 20 gatunków ptaków z listy w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

Do najpoważniejszych zagrożeń ostoi zalicza się zanieczyszczenie wód, urbanizację i zarastanie muraw kserotermicznych. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, zarządzeniem z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ujście Noteci PLH080006 (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 31 stycznia 2014 r., poz. 287), ustalił cele działań ochronnych na tym obszarze. Cele te przedstawiono w poniższej tabeli.

Tab. nr 2.

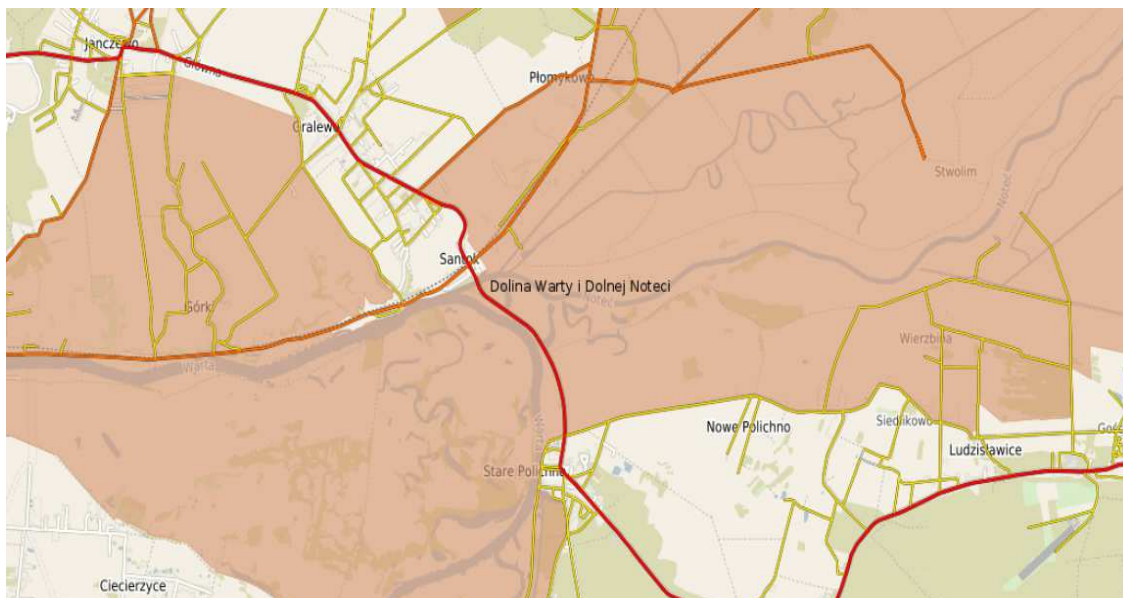
Lp.	Przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	Cele działań ochronnych
1.	3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i>	Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci, a także eliminację niekorzystnego wpływu aktywności związanej z wędkarstwem;
2.	3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością <i>Chenopodium rubri p.p.</i> i <i>Bidenton p.p.</i>	Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia wielkości zasobów siedliska w obszarze oraz dokonanie oceny stanu jego zachowania wraz ze wskazaniem (w uzasadnionym przypadku), dodatkowych działań ochronnych;
3.	6210 Murawy kserotermiczne (<i>FestucoBrometea</i>) i ciepłolubne murawy z (<i>Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis</i>)	Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie i/lub wprowadzenie określonej formy użytkowania gospodarczego, na powierzchni nie mniejszej niż 50% zasobów siedliska w obszarze;
4.	6430 Ziołorośla górskie (<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>)	Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze, poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci (w tym w szczególności, zachowanie kontynuacji procesów madotwórczych);
5.	6440 Łąki selernicowe (<i>Cnidion dubii</i>)	Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie i/lub wprowadzenie określonej formy użytkowania gospodarczego, na powierzchni nie mniejszej niż 50% zasobów siedliska w obszarze;
6.	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	Weryfikacja Standardowego Formularza Danych obszaru, zmiana statusu siedliska przyrodniczego;
7.	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Weryfikacja Standardowego Formularza Danych obszaru, zmiana statusu siedliska przyrodniczego;
8.	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinosoincanae</i> , olsy źródliskowe)	Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze, poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci (w tym w szczególności, zachowanie kontynuacji procesów madotwórczych);
9.	91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowojesionowe (Ficario-Ulmetum)	Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci (w tym w szczególności, zachowanie kontynuacji procesów madotwórczych);
10.	1337 Bóbr (<i>Castor fiber</i>)	Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze;
11.	1355 Wydra (<i>Lutra lutra</i>)	Weryfikacja Standardowego Formularza Danych obszaru, zmiana statusu gatunku.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci” położony jest na terenie miasta Gorzów Wielkopolski oraz gmin: Deszczno, Drezdenko, Przytoczna, Santok, Skwierzyna, Stare Kurowo, Zwierzyn. Obszar „Dolina Warty i Dolnej Noteci” zajmuje łączną powierzchnię 31766,30 ha. W poszczególnych gminach kształtuje się to następująco: Deszczno - 1091,23 ha, Drezdenko - 5591,72 ha, miasto Gorzów Wlkp. - 335,66 ha, Przytoczna

- 1960,83 ha, Santok - 6608,40 ha, Skwierzyna 4757,10 ha, Stare Kurowo - 4258,53 ha, Zwierzyn - 7162,83 ha.

Położenie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci” przedstawia poniższy rysunek.

Rys. nr 12.

Obecnie obowiązującym aktem prawnym w sprawie tego obszaru jest uchwała Nr XLII/625/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Dolina Warty i Dolnej Noteci” (Dz. Urz. Woj. Lub. z 2018 r., poz. 505). Obszar „Dolina Warty i Dolnej Noteci” to tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach. Czynna ochrona ekosystemów obszaru realizowana jest w ramach gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej. Ochrona ta polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych dolin rzecznych Kotliny Gorzowskiej. W tym celu na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci” ww. uchwałą, wprowadzono następujące zakazy:

1. zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
2. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; nie dotyczy ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
3. wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu; nie obowiązuje

na terenach, na których udokumentowano złoża kopalin i nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;

4. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka; nie obowiązuje na terenach, na których udokumentowano złoża kopalin; nie dotyczy budowy, odbudowy, utrzymania, remontu lub naprawy obiektu budowlanego i nie dotyczy ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
5. likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych; nie dotyczy ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
6. budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; nie dotyczy ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, nie obowiązuje w granicach administracyjnych:
 - miasta Gorzów Wielkopolski;
 - gminy Santok w obrębach ewidencyjnych: 0005 Czechów i 0007 Santok;
 - gminy Skwierzyna w obrębach ewidencyjnych: 0001 Gościno, 0005 Świniary, 0006 Krobielewo, 0007 Wiejce, 0009 Nowy Dwór i 0010 Skrzynica;
 - gminy Przytoczna w obrębie ewidencyjnym: 0001 Krasne Dłusko.

11. Inne obszary chronione.

Na terenie objętym planem w miejscowości Santok nie występują inne obszary chronione takie jak: użytki ekologiczne, pomniki przyrody, lasy ochronne czy parki zabytkowe. Na tym terenie nie są też wyznaczone korytarze ekologiczne.

12. Obszary cenne przyrodniczo.

Obszary uznane za cenne przyrodniczo nie są objęte konkretną formą ochrony przyrody na mocy ustawy o ochronie przyrody. Wskazuje się je w celu zachowania różnorodności biologicznej fauny i flory oraz walorów krajobrazowych i aby zapewnić utrzymanie równowagi systemów przyrodniczych. Na omawianym terenie wsi Santok eksperti z Klubu Przyrodników w Świebodzinie (A.Jermaczek i M.Maciantowicz, 2018) zaproponowali utworzenie rezerwatu „Santockie murawy”. Zasięg tego obszaru przedstawiono na poniższym rysunku.

Rys. nr 13.

Jest to obszar Santoka rozciągający się powyżej linii kolejowej. Powierzchnia wskazana do ochrony wynosi 22,99 ha i obejmuje kompleks najlepiej zachowanych muraw kserotermicznych występujących na stromej, pociętej wąwozami, północnej krawędzi doliny Warty w rejonie ujścia Noteci, w obszarze Natura 2000 „Ujście Noteci”. Te murawy kserotermiczne mają inny charakter od typowych muraw ostnicowych występujących nad Odrą czy w Gorzowie Wlkp. Reprezentują one podtyp – kwietne murawy kserotermiczne oraz ciepłolubne okrajki. Wyjątkowo bujnie rozwinięte zbiorowiska okrajkowe występują tu jako typowe okrajki wzdłuż granicy zarośli, ale także mają charakter wielkopowierzchniowy. Murawy wymagają czynnej ochrony, zagrożeniem jest brak użytkowania rolniczego oraz ekspansja gatunków inwazyjnych (m.in. rozpowszechnionego w okolicy inwazyjnego barszczu *Heracleum mantegazzianum*). Realnym zagrożeniem jest także możliwość zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej.

13. Zabytki.

Cechą charakterystyczną wsi Santok jest bogactwo jej krajobrazu kulturowego. Największą wartość historyczno - kulturową na terenie Santoka mają :

- kościół fil. pw. św. Józefa, neogotycki. Kościół został wzniesiony w 1858 r. w stylu neoromańskim, na planie krzyża łacińskiego. Ramiona nawy zostały pokryte dachem dwuspadowym. Z centralnej części budowli została wyprowadzona sygnaturka (mała

wieża kościelna) nakryta strzelistym hełmem. W świątyni zostały złożone relikwie św. Ottona z Bambergu,

- dzwonnica wiejska, szachulcowa, z 1764 roku. Dzwonnica jest pozostałością po nieistniejącym już w tym miejscu kościele o konstrukcji ryglowej z pierwszej połowy XVIII wieku. Szkieletowa konstrukcja dzwonnicy jest wypełniona cegłą ceramiczną. Dzwonnica stanowi dominantę w krajobrazie Santoka,
- wieża widokowa z 1936 roku. Została wzniesiona na miejscu dawnej wieży zamkowej postawionej przez Krzyżaków na początku XV w. Kamienna, trzykondygnacyjna wieża góruje nad santockim krajobrazem.
- grodzisko z X – XIII wieku, średniowieczne, pierścieniowate,
- domy szachulcowe, najstarszy z 1825 roku,
- resztki umocnień południowej części odcinka.

Do wojewódzkiego rejestru zabytków wpisane zostały obiekty wymienione w poniższej tabeli.

Tab. nr 3.

L.p.	Obiekt	Miejscowość	Nr rejestru	Data wpisu
1.	kościół z 1858 r., filialny pw. św. Józefa	Santok	L-292/A	14.07.2008
2.	dzwonnica wiejska, szachulcowa z 1764 r.	Santok	KOK-I-644/63 94	18.12.1963 5.11.1976
3.	wieża widokowa z 1936 r. (w miejscu fortyfikacji z XI i XV w.)	Santok	325	9.01.1990

W granicach objętych planem zlokalizowana jest wieża widokowa.

Na terenie wsi Santok również stanowiska archeologiczne obejmujące osady z różnych epok zostały wpisane do rejestru zabytków województwa lubuskiego. Stanowiska archeologiczne we wsi Santok wpisane do rejestru zabytków przedstawia poniższa tabela.

Tab. nr 4.

L.p.	Miejscowość	Obszar AZP / nr w miejscowości / nr na obszarze	T Typ stanowiska	Okres
1.	Santok	45-13 / 1 / 45	grodzisko	wczesne średniowiecze
2.	Santok	45-14 / 17 / 11	osada	funkcjonowanie w okresie wielu kultur

Gród santocki należał do ośrodków warownych, położonych na pograniczu pomorsko-wielkopolskim i stanowi pozostałość po ważnym pod względem strategicznym punkcie u ujścia Noteci do Warty, broniącym jednego z nielicznych przejść przez bagna nadnoteckie na szlaku z Poznania przez Międzyrzecz do Szczecina.

Stanowiska archeologiczne, w większości, nie są eksponowane w terenie, ale posiadają dużą wartość poznawczą. Wszystkie objęte są ochroną konserwatorską poprzez umieszczenie ich w strefach ochrony konserwatorskiej.

III. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym oparte zostały na bazie zasady zrównoważonego rozwoju. Zostały one zapisane w tzw. Protokołach do Konwencji Narodów Zjednoczonych, do których przystąpiła również Polska. Przedmiotowa prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka oraz procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko stanowi wyraz uwzględnienia ustaleń dokumentu Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska (Aarhus 1998 r.). Cele dokumentów Konwencji w sprawie zmian klimatu (Kioto 1997 r.) i Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Nowy Jork 1992 r.) zostały uwzględnione poprzez zalecenia propagowania w gminie odnawialnych źródeł energii oraz poprawy efektywności wykorzystywanych urządzeń grzewczych. Wyrazem uwzględnienia celów dokumentu Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Espoo 1991 r.) jest informacja zawarta w rozdziale I pkt 8, gdzie omówiono zagadnienia związane z transgranicznym oddziaływaniem realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Cele dokumentu Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (Genewa 1979 r.) zostały uwzględnione w planie poprzez wprowadzenie odnawialnych źródeł energii. Cele Konwencji o różnorodności biologicznej realizowane są m. in. przez zachowanie: drożności korytarzy ekologicznych i eliminowanie barier utrudniających migrację fauny i flory, leśnego użytkowania obszarów leśnych oraz ochronę zasobów leśnych, możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej przy realizacji inwestycji i kontynuacja dotychczasowego sposobu użytkowania terenów niezajętych pod inwestycje. Ponadto zasady zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej, określone w tej konwencji, znalazły swe odbicie zarówno w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w Polityce Ekologicznej Państwa, politykach i strategiach sektorowych oraz w licznych ustawach, w tym między innymi w ustawach: o ochronie przyrody, o lasach, o ochronie gruntów rolnych i leśnych, planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Prawie wodnym. W związku z powyższym, a także w świetle faktu, że ustalenia przedmiotowego planu powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami, można stwierdzić, że postanowienia w nim zawarte nie stanowią przeszkody w wypełnianiu celów i postanowień tej konwencji. W nawiązaniu do celów i ustaleń Konwencji Bolońskiej oraz Porozumienia o ochronie nietoperzy w Europie EUROBATS można stwierdzić, że ustalenia planu nie stwarzają zagrożeń dla wypełnienia jej postanowień. Ustalenia planu nie ingerują również w obszary mogące stanowić naturalne siedliska nietoperzy.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym, zostały zapisane w uchwałach, dyrektywach i rozporządzeniach Rady Unii Europejskiej. Przedmiotowa

prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka uwzględnia cele dokumentu Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko poprzez zawarcie oceny wpływu na środowisko planu, który został uznany za plan, mogący powodować potencjalnie znaczący wpływ na środowisko. Dokument planu uwzględnia cele dokumentu Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiające ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej poprzez zawarcie ustaleń, co do gospodarowania ściekami oraz wodami opadowymi i roztopowymi. Plan uwzględnia również cele dokumentu Dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów poprzez ustalenia rozwiązujące problem gospodarowania odpadami w gminie. Na mocy prawodawstwa polskiego zarówno plan jak i niniejsza prognoza będą udostępniane społeczeństwu, wobec czego cele ochrony środowiska wymienione w dokumencie Dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobodnego dostępu do informacji o środowisku zostaną osiągnięte. Cele wymienione w dokumencie Rozporządzenia (WE) Nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczającego dobrowolny udział organizacji w systemie eko - zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) zostały osiągnięte. Cele dokumentu Rozporządzenia Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji środowiska zostały wypełnione już w samym tym dokumencie, ponieważ miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla północnej części Santoka jest dokumentem planistycznym, dla którego przeprowadza się strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko. Cele wymienione w dokumencie Dyrektywy Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne nie dotyczą planu. Cele Konwencji Berneńskiej w ustaleniach planu realizowane są m. in. poprzez: utrzymanie istniejącej ochrony prawnej obszarów i obiektów o wysokich wartościach przyrodniczych i nie wprowadzanie nowych funkcji w obszarach objętych ochroną na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; zachowanie drożności systemu przyrodniczego gminy; zachowanie w dolinach rzek i innych naturalnych formacji przyrodniczych, jako ostoi gatunków roślin i zwierząt oraz regulatorów wilgotności siedlisk i mikroklimatu. Natomiast ustalenia Konwencji Maltańskiej respektowane są w dokumencie planu poprzez oznaczenie stanowisk archeologicznych i ich ochronę zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Analiza ustaleń planu oraz przytoczone powyżej argumenty na spójność ustaleń dokumentu z celami ochrony środowiska na szczeblu wspólnotowym pozwalają stwierdzić, że kierunki polityki przestrzennej i zasady zagospodarowania przestrzennego zapisane w planie wpisują się i są spójne również z celami i zadaniami określonymi w 7. Programie Działań na rzecz środowiska.

Ustalenia planu uwzględniają cele i kierunki wymienione w Polityce ekologicznej państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej. Ww. dokument wspiera realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym,

w tym na poziomie unijnym oraz ONZ, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ujętych w Agendzie 2030. W systemie krajowych dokumentów strategicznych doprecyzowuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.).

Realizacja celów środowiskowych ma być wspierana przez cele horyzontalne dotyczące edukacji ekologicznej i efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska oraz przez kierunki interwencji takie jak:

- zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania,
- ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb,
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej,
- zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,
- wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej,
- gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym,
- zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa,
- wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik,
- przeciwdziałanie zmianom klimatu,
- adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji,
- usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Analizując spójność ustaleń planu z celami polityki ochrony środowiska określonych w ww. dokumencie można stwierdzić, że cele ochrony środowiska są zgodne i wpisują się w krajową politykę ochrony środowiska. Zapisy dokumentu planu uwzględniają także ustawę Prawo ochrony środowiska z dnia 16 kwietnia 2004 r., zgodnie z którą ochrona środowiska polega w szczególności na:

- racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom,
- przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego.

IV. Analiza i ocena oddziaływania.

1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.

Rzeźba terenu, o ile nie podlega intensywnym bieżącym procesom geomorfologicznym, stanowi jeden z najtrwalszych elementów środowiska. Zmiana powierzchni ziemi obejmuje zniekształcenie rzeźby terenu w wyniku działalności człowieka, w szczególności górnictwa i budownictwa. W ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wprowadzono terenów związanych z działalnością górnictwem. Przekształcenia powierzchni ziemi wynikające z realizacji ustaleń planu będą występować na terenach przeznaczonych pod inwestycje związane z wprowadzaniem nowej zabudowy (MNW, RZM, UE, US-UT i UB) realizacją dróg głównych (KDG), dróg lokalnych (KDL), dróg dojazdowych (KDD), dróg wewnętrznych (KR), pieszo-rowerowych (KP) i infrastruktury technicznej (I), wykonywaniem uzbrojenia i zabiegów wyrównania terenu, jak również tworzeniem nasypów (nowoprojektowane tereny o wiodącej funkcji mieszkaniowej oraz tereny infrastruktury technicznej i komunikacyjnej). Będą to głównie oddziaływania na terenach przyległych do już istniejących terenów zurbanizowanych wsi. Istniejąca zabudowa zostanie uzupełniona poprzez lokalizację budynków mieszkaniowych jednorodzinnych oraz zabudowy zagrodowej. Powiększenie areалу terenów przeznaczonych pod zabudowę wiązać się będzie jednocześnie z koniecznością rozwoju sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Realizacja nowej zabudowy oraz towarzyszącej infrastruktury, związana będzie niewątpliwie z występowaniem negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi, w tym na warunki gruntowe. Działania te spowodują: bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby i jej walorów produkcyjnych, dalszą niwelację, plantowanie oraz utwardzenie powierzchni terenu oraz trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną, a także zniszczenia warunków funkcjonowania dotychczasowej fauny i flory. Prace budowlane związane będą m.in. z wykonaniem wykopów, przemieszczaniem mas ziemnych, umieszczaniem w profilu glebowym elementów konstrukcji budowlanych, a także różnego rodzaju materiałów budowlanych, wpływających na właściwości podłoża, w tym na jego przepuszczalność. Istotnym zjawiskiem, jakie wystąpi na skutek planowanych zmian, będzie również trwałe uszczelnienie powierzchni ziemi oraz zniszczenie wierzchniej warstwy gleby na terenach, na których prowadzone będą prace budowlane. Zasięg bezpośredniego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi obejmować będzie więc powierzchnie przeznaczone bezpośrednio pod lokalizację obiektów, jak również część terenów do nich przylegających. Zmiany w ukształtowaniu terenu oraz właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża wystąpią także na skutek dopuszczonych w planie robót w zakresie rozbudowy infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. W związku z prowadzeniem prac może dojść do przekształcenia powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i czasowym, wynikającym z konieczności wykonania wykopów, a także przemieszczenia lub wprowadzania nowych elementów infrastruktury itd. Umieszczenie pod powierzchnią terenu elementów wchodzących w skład sieci infrastruktury technicznej, będzie za sobą niosło trwałe

oddziaływanie na warunki gruntowe. Odpowiednie zabezpieczenie tego typu instalacji będzie najprawdopodobniej wymagało umieszczenia w glebie materiałów wpływających na właściwości gruntu. Zjawisko to nie będzie jednak odgrywało znaczącej roli w kształtowaniu powierzchni ziemi oraz zmianie warunków gruntowych, głównie ze względu na niewielką skalę działania. Obciążenie gruntu na skutek wykorzystania ciężkiego sprzętu budowlanego często skutkuje degradacją systemu kapilarnego, decydującego o retencji wody, jej dostępności dla roślin oraz wymianie gazowej w profilu glebowym. Oddziaływanie to będzie miało jednak charakter chwilowy i lokalny, a z uwagi na stopień dotychczasowych przekształceń w obrębie większości terenów sąsiadujących z terenami obecnie zabudowanymi, nie należy się spodziewać istotnego wpływu na kształtowanie powierzchni ziemi i warunków gruntowych w granicach projektowanego planu.

Biorąc powyższe pod uwagę nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na powierzchnię ziemi.

2. Oddziaływanie na krajobraz.

Rozwijające się od lat osadnictwo na obszarze gminy spowodowało głębokie zmiany w pierwotnym krajobrazie i przekształciło środowisko naturalne nadając mu wyraźne cechy antropogeniczne. Istniejące elementy przyrodnicze, pola uprawne, tereny zabudowane oraz towarzysząca im infrastruktura komunikacyjna tworzą charakterystyczny rolniczy krajobraz.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nastąpi trwałe przekształcenie krajobrazu terenów przeznaczonych pod nową działalność inwestycyjną. Będą to oddziaływania na terenach przyległych do już istniejących terenów zurbanizowanych wsi, związane z wprowadzeniem nowej zabudowy, a tereny otwarte zostaną przekształcone w obszary zabudowane. Na krajobraz będzie miała wpływ forma powstającej zabudowy oraz towarzysząca jej zieleń. Realizacja ustaleń zawartych w planie uporządkuje jednak funkcjonalnie teren, zachowa wartości historyczno-kulturowe, wyeksponuje w krajobrazie wsi wartościowe elementy, wzbogaci tereny zieleni wkomponowując je w strukturę przestrzenną. Szczegółowe wymagania zapisane w ustaleniach planu przyczynią się również do zachowania ładu przestrzennego. Bardzo istotnym działaniem, które podjęto w celu zminimalizowania negatywnego wpływu przyrostu zabudowy na krajobraz jest jej skupianie, czyli możliwie jak największe zapobieganie jej rozpraszaniu. Za bardzo pozytywny aspekt ustaleń przedmiotowego planu uznaje się również wydzielenie powierzchni stref zieleni urządzonej (ZP), strefy zieleni naturalnej (ZN) oraz terenów zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego (ZP-CZ), które urozmaicą krajobraz. Na etapie funkcjonowania zabudowy, projektowane budynki swoim charakterem i kubaturą nie powinny jednak odbiegać od zabudowy sąsiednich terenów. Dla ochrony walorów krajobrazowych wsi ustalenia planu w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej przewidują wyłączenie urządzeń wykorzystujących siłę wiatru oraz wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych. Zachowanie krajobrazu rolniczego zagwarantowane jest poprzez

wyznaczenie terenów rolnictwa z zakazem zabudowy (RN) oraz wprowadzenie ustaleń dotyczących maksymalnych wysokości zabudowy (11 m na terenach MNW, RZM, UE; 10 m na terenie 1US-UT, UB; 14 m na terenie 2US-UT).

Biorąc powyższe pod uwagę nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na krajobraz.

3. Oddziaływanie na klimat.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Ustalenia planu zakładają intensyfikację już istniejącej zabudowy, a od jej ukształtowania parametrów w dużej mierze będzie zależał komfort klimatyczny. W strefie zwartej zabudowy występuje mniejsza wilgotność powietrza, zmniejszona prędkość wiatru (kierunki wiatru ulegają modyfikacjom pod wpływem form i charakteru zabudowy) oraz powstają wiatry dużych prędkości przy narożnikach budynków. Ze względu na fakt, że plan wprowadza nowe funkcje w sąsiedztwie terenów już zurbanizowanych, zmiany spowodowane wprowadzeniem ustaleń planu nie będą istotne. W wyniku realizacji ustaleń zawartych w projekcie planu nastąpią również nieznaczne zmiany w wielkości powierzchni utwardzonych i zabudowanych, a także zwiększenie ilości źródeł ciepła w wyniku wprowadzenia nowej zabudowy. Lokalnie teren zabudowany będzie charakteryzował się podwyższoną temperaturą powietrza, większymi dobowymi wahaniami temperatury powietrza, zwiększonym zacienieniem niektórych terenów. Projektowana struktura przestrzenna, wyposażenie w tereny zieleni, nakaz utrzymania powierzchni biologicznie czynnej (minimum 50% powierzchni działki budowlanej na terenach MNW; 40% na terenach RZM, UE, 1US-UT, UB; 80% na terenach 2US-UT) na każdej działce inwestorskiej stworzą jednak warunki do dobrego przewietrzania terenu. Ponadto sąsiedztwo terenów niezabudowanych będzie korzystnie wpływać na warunki bioklimatyczne.

W związku z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na klimat analizowanego obszaru.

4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.

Powiększenie obszarów zurbanizowanych (na skutek realizacji inwestycji budowlanych czy komunikacyjnych) wiąże się ze wzrostem udziału powierzchni trwale uszczelnionych oraz pojawieniem się nowych obiektów, których funkcjonowanie związane jest z generowaniem ścieków bytowych i komunalnych. Skutkiem podejmowania tego rodzaju działań jest ograniczenie powierzchni umożliwiającej swobodną infiltrację wód opadowych i roztopowych (skutkujące ograniczeniem zasilania wód podziemnych), przyspieszenie tempa spływu powierzchniowego z terenów utwardzonych (np. parkingi

towarzyszące zabudowie) oraz zwiększenie ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo - wodnego na skutek prowadzenia niewłaściwej gospodarki wodno - ściekowej (np. gromadzenie ścieków w nieuszczelnionych zbiornikach). W związku z powyższym, aby zminimalizować lub wyeliminować ryzyko wspomnianych powyżej oddziaływań konieczne było wprowadzenie do projektu planu szczegółowych ustaleń m.in. w zakresie prowadzenia gospodarki wodno - ściekowej. Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego zakłada sukcesywną rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej wszędzie, gdzie w związku z brakiem zbiorczego odprowadzania i oczyszczania ścieków zagrożone jest środowisko naturalne oraz gdzie budowa kanalizacji jest ekonomicznie i technicznie uzasadniona. W zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych ustalono odprowadzanie tych wód do gruntu w granicach własnej działki z dopuszczeniem odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej lub rowów.

Głównym kierunkiem rozwoju gospodarki wodnej jest zapewnienie dostępu do sieci wodociągowej dla wszystkich obszarów wskazanych w planie pod zabudowę, dzięki czemu spadnie ryzyko nadmiernej eksploatacji zasobów wód podziemnych na skutek ujmowania wody z indywidualnych ujęć, które mogłyby w konsekwencji doprowadzić do obniżenia stanu ilościowego, jak i jakościowego wód. Realizacja ustaleń planu nie wpłynie na stan głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 138 „Pradolina Toruń-Eberswalde”. Dodatkowo przedmiotowe rozwiązania mogą przyczynić się do polepszenia stanu:

- JCWP Warta od Noteci do ujścia PLRW6000211899,
- JCWP Noteć od Otoka do ujścia PLRW6000211899,
- JCWP Otok PLRW6000188989,
- JCWPd PLGW600033,
- JCWPd PLGW600034.

Biorąc powyższe pod uwagę nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wody powierzchniowe oraz podziemne.

5. Oddziaływanie na powietrze.

Do głównych zanieczyszczeń powietrza zaliczyć należy gazy oraz pyły występujące w ilościach zwiększonych w porównaniu z naturalnym składem powietrza. Do głównych źródeł emisji tlenków siarki i azotu zaliczyć należy procesy spalania, szczególnie w sektorze produkcji oraz mieszkaniowym. W przypadku tlenków azotu (NO_x) bardzo ważną rolę odgrywa również sektor transportu drogowego. Pył zawieszony, będący zanieczyszczeniem powietrza przynoszącym największe szkody zdrowiu człowieka, pochodzi zarówno ze źródeł antropogenicznych, jak i naturalnych. Dominującym sektorem emisji pyłu jest spalanie w sektorze komunalnym i mieszkaniowym (tzw. niska emisja). Pył zawieszony stanowi nośnik zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia: metali ciężkich i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych. Kolejnym źródłem emisji zanieczyszczeń powietrza na obszarze gminy jest transport drogowy w tym przede wszystkim ruch tranzytowy pojazdów

ciężkich, wytwarzający tlenki węgla, węglowodany aromatyczne i alifatyczne, związki ołowiu i tlenki azotu. Przyczynia się do tego przede wszystkim intensywny rozwój komunikacji i nie nadążająca za nim poprawa stanu jakości dróg. Rozmieszczenie przestrzenne emisji związane jest z obciążeniem transportowym poszczególnych dróg, a poziom zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego jest zależny od natężenia ruchu na poszczególnych trasach komunikacyjnych, ilości i rodzaju samochodów oraz rodzaju stosowanego paliwa. Rozwój terenów zurbanizowanych i związany z nim wzrost natężenia ruchu w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może spowodować wzrost ilości emisji do atmosfery.

Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na atmosferę i znaczącego zwiększenia zanieczyszczenia powietrza.

6. Oddziaływanie na klimat akustyczny.

Klimat akustyczny pozostaje w ścisłym związku z rozwiązaniami urbanistycznymi, w tym układami komunikacyjnymi, rozmieszczeniem przemysłu i osiedli mieszkaniowych. Spośród wszystkich rodzajów hałasu, największy i najbardziej powszechny problem stanowi hałas komunikacyjny w szczególności drogowy i współcześnie postrzegany jest on jako czynnik najsilniej wpływający na komfort akustyczny w obszarach zurbanizowanych. Zależy on między innymi od natężenia ruchu pojazdów, procentowego udziału pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów i ich prędkości, płynności ruchu pojazdów oraz ukształtowania terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna. Stale wzrastająca liczba pojazdów samochodowych, w tym ciężarowych, prędkość, niewystarczająca ilość dróg szybkiego ruchu, a także zła jakość nawierzchni drogowych, powodują, że hałas drogowy staje się głównym czynnikiem degradującym środowisko. Na analizowanym terenie głównym źródłem hałasu jest ruch samochodowy związany z istniejącym i projektowanym układem komunikacyjnym. Potencjalnym źródłem zmian klimatu akustycznego mogą być również działania zlokalizowane na terenach o funkcji usługowej. Poziom hałasu na terenach działalności gospodarczej będzie się kształtować w zależności od prowadzonego rodzaju działalności. Realizacja ustaleń planu, czyli budowa, a następnie użytkowanie zabudowy o charakterze mieszkaniowym i usługowym będzie generować dodatkowy ruch samochodowy (również ruch pojazdów dostawczych), co związane będzie ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego wzdłuż ulic głównych i zbiorczych. Dla zabudowy obowiązują standardy akustyczne, ale ich dotrzymanie zależne będzie od działań inwestycyjnych prowadzonych w ramach terenów komunikacji. Wzrost emisji hałasu na etapie funkcjonowania inwestycji nie powinien powodować przekroczenia dopuszczalnych wartości. W planie ustalono, że tereny, na których dopuszczona jest lokalizacja zabudowy mieszkaniowej są objęte ochroną przed hałasem i pod względem akustycznym kwalifikują się jako teren mieszkaniowy jednorodzinny.

W związku z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na klimat akustyczny.

7. Oddziaływanie na faunę i florę.

Realizacja nowej zabudowy, jak każda inwestycja budowlana, w sposób bezpośredni oddziaływać może na stan siedlisk oraz liczebność i stan gatunków flory i fauny naziemnej, występujących w obrębie terenu, na którym prowadzone będą prace budowlane. Obecnie są to w większości obszary wykorzystywane rolniczo, gdzie roślinność posiada niskie walory przyrodnicze i jest silnie przekształcona w wyniku działalności człowieka. W wyniku miejscowego usunięcia pokrywy glebowej (pod budowę fundamentów), likwidacji i/lub przemieszczeniu ulegnie fauna glebowa występująca w obrębie prowadzonych prac. Ponadto, w fazie budowy okresowo wystąpi także oddziaływanie na faunę naziemną bytującą/żerującą w obrębie terenu inwestycji. Jego przyczyną będzie wzmożony ruch samochodów oraz praca maszyn budowlanych powodująca hałas, drgania i zanieczyszczenia powietrza. Będą to jednak oddziaływania krótkotrwałe i nie powinny one mieć istotnego wpływu na stan populacji fauny występującej na analizowanym terenie. Biorąc jednak pod uwagę charakter fauny występującej na terenach zainwestowanych i w ich sąsiedztwie nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na populację zwierząt. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że lokalne populacje zwierząt przyzwyczajają się do nowych warunków bytowych. Powstanie nowej zabudowy, a tym samym nowych siedlisk, spowoduje wzrost fauny koegzystującej z człowiekiem. Projekt planu wprowadza zasady ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, poprzez wprowadzenie wskaźników dotyczących zabudowy i zagospodarowania terenu, dzięki czemu zapewnia odpowiednie warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej, warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu w ramach terenów przeznaczonych do zainwestowania. Dodatkowo chronią różnorodność biologiczną poprzez racjonalne kształtowanie przestrzeni, co wiąże się z lokalizowaniem funkcji i odpowiednim sposobem zagospodarowania terenu zgodnym z jego predyspozycjami przyrodniczymi (walorami i wrażliwością na degradację).

W związku z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na faunę i florę.

8. Oddziaływanie na obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Oddziaływanie na obszary objęte formami ochrony przyrody wymienionymi w ustawie o ochronie przyrody przedstawiono w tabeli nr 5.

Tab. nr 5.

Formy ochrony przyrody	Przedmiot i cel działań ochronnych	Projektowane zagospodarowanie	Ocena wpływu ustaleń planu na obszar chroniony
Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków PLB080002 „Dolina Dolnej Noteci”	Ochrona terenów, szczególnie cennych przyrodniczo z uwagi na żyjące zwierzęta, m.in. A028 Czapla siwa <i>Ardea cinerea</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 50-60 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A031 Bocian biały <i>Ciconia ciconia</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 100-120 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A036 Łabędź niemy <i>Cygnus olor</i> (pop. lęgowa) 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 30-40 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A038 Łabędź krzykliwy <i>Cygnus cygnus</i> (pop. przelotna) Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 540 os. A039 Gęś zbożowa <i>Anser fabalis</i> (pop. przelotna) Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 3.500 – 4.000 os. A041 Gęś białoczelna <i>Anser albifrons</i> (pop. przelotna) Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 6 000 – 7 000 os. A043 Gęgawa <i>Anser anser</i> (pop. lęgowa) Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 100 – 110 par lęgowych; A051 Krakwa <i>Anas strepera</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 10 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A055 Cyranka <i>Anas querquedula</i> (pop. lęgowa) 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 30-40 par lęgowych;	Projekt planu określa następujące zagospodarowania terenu: • teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, • teren usług edukacji, • teren usług sportu i rekreacji lub usług turystyki, • teren infrastruktury technicznej, • teren obsługi komunikacji, • teren dróg dojazdowych • teren komunikacji drogowej wewnętrznej, • teren komunikacji pieszo-rowerowej • teren zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego, • teren zieleni urządzonej, • teren zieleni naturalnej, • teren cmentarza zamkniętego, • teren rolnictwa z zakazem zabudowy.	Brak negatywnego wpływu na cele oraz przedmioty ochrony określone dla analizowanego obszaru Natura 2000.

Formy ochrony przyrody	Przedmiot i cel działań ochronnych	Projektowane zagospodarowanie	Ocena wpływu ustaleń planu na obszar chroniony
	2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A056 Płaskonos <i>Anas clypeata</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 8-10 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A073 Kania czarna <i>Milvus migrant</i> Wzrost liczebności populacji w obszarze do poziomu min. 4 par lęgowych, poprzez poprawę warunków siedliskowych gatunku; A074 Kania ruda <i>Milvus milvus</i> Wzrost liczebności populacji w obszarze do poziomu min. 5 par lęgowych, poprzez poprawę warunków siedliskowych gatunku; A118 Wodnik <i>Rallus aquaticus</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 70-80 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A119 Kropiatka <i>Porzana porzana</i> Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 70-80 par lęgowych; A122 Derkacz <i>Crex crex</i> Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 100 – 135 par lęgowych; A127 Żuraw <i>Grus grus (pop. lęgowa)</i> Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 50 – 61 par lęgowych; A153 Kszyk <i>Gallinago Gallinago</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 270-280 par lęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A197 Rybitwa czarna <i>Chlidonias Niger</i> Utrzymanie istniejącego właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze, na poziomie min. 20 – 38 par lęgowych; A272 Podróżniczek <i>Luscinia svecica</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 90-100 par		

Formy ochrony przyrody	Przedmiot i cel działań ochronnych	Projektowane zagospodarowanie	Ocena wpływu ustaleń planu na obszar chroniony
	łęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A290 Świerszczak <i>Locustella naevia</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 500 par łęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A307 Jarzębka <i>Sylvia nisoria</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 50-100 par łęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych; A371 Dziwonia <i>Carpodacus erythrinus</i> 1. Utrzymanie liczebności populacji gatunku w obszarze na poziomie min. 50-60 par łęgowych; 2. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia oceny stanu ochrony gatunku w obszarze wraz z zaplanowaniem w uzasadnionym przypadku dodatkowych działań ochronnych.		
Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH080006 „Ujście Noteci”	Ochrona terenów szczególnie cennych przyrodniczo z uwagi na występujące rośliny m.in.: 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nymphaea</i>, <i>Potamogeton</i> Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci, a także eliminację niekorzystnego wpływu aktywności związanej z wędkarstwem; 3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością <i>Chenopodium rubri</i> p.p. i <i>Bidention</i> p.p. Uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie ustalenia wielkości zasobów siedliska w obszarze oraz dokonanie oceny stanu jego zachowania wraz ze wskazaniem (w uzasadnionym przypadku), dodatkowych działań ochronnych; 6210 Murawy kserotermiczne (<i>FestucoBrometea</i>) i ciepłolubne murawy z (<i>Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis</i>) Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie i/lub wprowadzenie określonej formy użytkowania gospodarczego, na powierzchni nie mniejszej niż 50% zasobów siedliska w obszarze; 6430 Ziołorośla górskie (<i>Adenostyion alliariae</i>)	Projekt planu określa następujące zagospodarowania terenu: • teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, • teren usług edukacji, • teren usług sportu i rekreacji lub usług turystyki, • teren infrastruktury technicznej, • teren obsługi komunikacji, • teren dróg dojazdowych • teren komunikacji drogowej wewnętrznej, • teren komunikacji pieszo-rowerowej • teren zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego, • teren zieleni urządzonej, • teren zieleni naturalnej, • teren cmentarza zamkniętego, • teren rolnictwa z zakazem zabudowy.	Brak negatywnego wpływu na cele oraz przedmioty ochrony określone dla analizowanego obszaru Natura 2000.

Formy ochrony przyrody	Przedmiot i cel działań ochronnych	Projektowane zagospodarowanie	Ocena wpływu ustaleń planu na obszar chroniony
	i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>) Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze, poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci (w tym w szczególności, zachowanie kontynuacji procesów madotwórczych); 6440 Łąki selernicowe (<i>Cnidion dubii</i>) Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie i/lub wprowadzenie określonej formy użytkowania gospodarczego, na powierzchni nie mniejszej niż 50% zasobów siedliska w obszarze; 6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>). Weryfikacja Standardowego Formularza Danych obszaru, zmiana statusu siedliska przyrodniczego; 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i>, <i>Tilio-Carpinetum</i>) Weryfikacja Standardowego Formularza Danych obszaru, zmiana statusu siedliska przyrodniczego; 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i>, <i>Populetum albae</i>, <i>Alnenion glutinosoincanae</i>, olsy źródłiskowe) Poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze, poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci (w tym w szczególności, zachowanie kontynuacji procesów madotwórczych); 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowojesionowe (<i>Ficario-Ulmetum</i>) Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze poprzez utrzymanie obecnego, naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci (w tym w szczególności, zachowanie kontynuacji procesów madotwórczych); 1337 Bóbr (<i>Castor fiber</i>) Utrzymanie istniejącego, właściwego stanu ochrony gatunku w obszarze; 1355 Wydra (<i>Lutra lutra</i>) Weryfikacja Standardowego Formularza Danych obszaru, zmiana statusu gatunku.		
Obszar chronionego Krajobrazu „Dolina Warty i Dolnej Noteci”	W zakresie ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych - dostosowanie zabiegów agrotechnicznych do wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz sprzyjanie ograniczaniu ich sukcesji. W zakresie ochrony ekosystemów wodnych - zachowanie i ochrona zbiorników wodnych wraz z pasem roślinności okalającej,	Projekt planu określa następujące zagospodarowania terenu: • teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, • teren zabudowy zagrodowej, • teren usług sportu i rekreacji, • teren dróg dojazdowych, • tereny komunikacji drogowej wewnętrznej,	Brak negatywnego wpływu na cele ochrony określone dla analizowanego obszaru chronionego krajobrazu.

Formy ochrony przyrody	Przedmiot i cel działań ochronnych	Projektowane zagospodarowanie	Ocena wpływu ustaleń planu na obszar chroniony
	ograniczanie zabudowy na skarpach wysoczyznowych, zapewnianie swobodnej migracji fauny w ciekach wodnych, wdrażanie programów reintrodukcji i restytucji rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi.	• tereny komunikacji pieszo-rowerowej, • teren zieleni naturalnej, • teren rolnictwa z zakazem zabudowy.	

Obszar Natura 2000 PLB080002 „Dolina Dolnej Noteci” na terenie objętym planem zlokalizowany jest na zachód od drogi wojewódzkiej nr 158 Gorzów Wlkp. Drezdenko. Przedmioty ochrony oraz cele zadań ochronnych przedstawiono w tabeli nr 5.

W treści Planu zadań ochronnych ww. obszaru Natura 2000 ustanowionym zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 stycznia 2014r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002 (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2014 r., poz. 1 88) oraz Standardowego Formularza Danych, wymienia się szereg istotnych zagrożeń w odniesieniu do przedmiotów jego ochrony: A02 – zmiana sposobu upraw, A03.01 – intensywne koszenie lub intensyfikacja, A03.03 – zaniechanie/brak koszenia, A04.03 – zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, A05.01 – hodowla zwierząt, BO1 – zalesienie terenów otwartych, C03.03 – produkcja energii wiatrowej, F02.03 – wędkarstwo, G05.11 – śmierć lub uraz w wyniku kolizji; I01 – obce gatunki inwazyjne, J02.01 – zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, J02.01.0 – osuszanie terenów, J02.03 – regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych i zmiana przebiegu koryt rzecznych, J02.05 – modyfikowanie funkcjonowania wód ogólnie, J03.01 – zmniejszenie lub utrata określonych cech siedliska.

Realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest związana z możliwością zainicjowania ww. zagrożeń, ani też istotnego zwiększenia ich natężenia. Wyznaczone w Planie zadań ochronnych obszary wdrażania działań z zakresu ochrony czynnej przedmiotów ochrony OSO Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002 derkacza *Crex crex*, kszyska *Gallinago gallinago*, cyranki *Spatula querquedula*, płaskonosy *Anas clypeata*, kropiatki *Porzana porzana* i krakwy *Anas strepera*, a także obszar wdrożenia działań związanych z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w odniesieniu do rybitwy czarnej *Chlidonias niger* i rybitwy białoskrzydłej *Chlidonias leucopterus* leżą poza granicami obszaru objętego planem.

Cele działań ochronnych w odniesieniu do przedmiotów ochrony OSO Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002, wymienione w zał. 4 PZO nie są sprzeczne oraz nie kolidują z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok.

W związku z powyższym można uznać, że realizacja ustaleń planu nie spowoduje opóźnień bądź uniemożliwienia osiągnięcia ww. celów ochronnych w odniesieniu do przedmiotów ochrony OSO Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002.

Obszar Natura 2000 PLH080006 „Ujście Noteci” na terenie objętym planem zlokalizowany jest na zachód od drogi wojewódzkiej nr 158 Gorzów Wlkp. - Drezdenko. Przedmioty ochrony oraz cele zadań ochronnych przedstawiono w tabeli nr 5.

W treści Planu zadań ochronnych ustanowionym zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ujście Noteci PLH080006 (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2014 r., poz.287) i standardowym formularzu danych ww. obszaru Natura 2000 wymienia się szereg istotnych zagrożeń w odniesieniu do przedmiotów jego ochrony: A02 – zmiana sposobu upraw, A03.03 – zaniechanie/brak koszenia, A04.03 – zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, BO1 – zalesienie terenów otwartych, B02.02 - wycinka lasu, F02.03 - wędkarstwo, HO1 – zanieczyszczenie wód powierzchniowych (limnicznych, lądowych, morskich i słonawych), I01 – obce gatunki inwazyjne, J02.03 – regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych i zmiana przebiegu koryt rzecznych, J02.01 – zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie ogólnie, J02.05 – modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie, K04 – międzygatunkowe interakcje wśród roślin.

Realizacja ustaleń projektu planu nie jest związana z możliwością zainicjowania ww. zagrożeń, ani też istotnego zwiększenia ich natężenia.

Spośród przedmiotów działań ochronnych wymienionych w przywołanym Planie zadań ochronnych tylko jeden, a mianowicie siedlisko 6210 Murawy kserotermiczne (*FestucoBrometea*) i ciepłolubne murawy (*Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*) zlokalizowany jest w granicach obszaru planu. Celem działań ochronnych jest poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie i/lub wprowadzenie określonej formy użytkowania gospodarczego, na powierzchni nie mniejszej niż 50% zasobów siedliska w obszarze. Cel ten nie jest sprzeczny oraz nie koliduje z ustaleniami planu albowiem w miejscach występowania przedmiotowego siedliska wyznaczono tereny zieleni naturalnej ZN z zakazem zmiany ukształtowania powierzchni.

W związku z powyższym można uznać, że realizacja ustaleń planu nie spowoduje opóźnień bądź uniemożliwienia osiągnięcia celów ochronnych w odniesieniu do przedmiotów ochrony SOO Siedlisk Natura 2000 Ujście Noteci.

Na obszarze chronionego krajobrazu Dolina Warty i Dolnej Noteci wprowadzono następujące zakazy:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Jednocześnie w uchwale nr XLII/625/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Dolina Warty i Dolnej Noteci” (Dz. Urz. Woj. Lub. z 2018 r. poz. 505) wprowadzono szereg odstępstw od ww. zakazów. W § 3 ust. 2 odstąpiono od zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli dotyczą ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Ze względu na lokalizację obszaru objętego ustaleniami planu, charakter zaprojektowanego zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje się możliwości wystąpienia niezgodności z pozostałymi wyszczególnionymi zakazami.

9. Oddziaływanie na zasoby naturalne.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje terenów eksploatacji złóż kopalin naturalnych. Wobec powyższego w niniejszym opracowaniu odstąpiono od analizy oddziaływania realizacji uwarunkowań określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w zakresie eksploatacji złóż surowców naturalnych.

10. Oddziaływanie na zabytki.

W granicach objętych planem jedynym obiektem zabytkowym jest wieża widokowa z 1936 roku. Została wzniesiona na miejscu dawnej wieży zamkowej postawionej przez Krzyżaków na początku XV w. Kamienna, trzykondygnacyjna wieża góruje nad santockim krajobrazem. Jest to miejsce charakteryzujące się szczególnymi walorami przyrodniczymi. Widać stąd, położoną poniżej, dolinę Warty i ujście Noteci. W oddali widoczny jest leśny masyw Puszczy Noteckiej, a nieco bliżej, za rzeką – malowniczy teren rezerwatu „Zakole Santockie” z wiekowymi dębami. Z tego względu jest to miejsce posiadające duży stopień atrakcyjności turystycznej. Mając to na uwadze w planie wyznaczono na tym obszarze teren usług sportu i rekreacji lub usług turystyki oznaczonych na rysunku symbolem 2US-UT, na którym ustalono, że maksymalna powierzchnia zabudowy wynosi 1% powierzchni działki

budowlanej oraz dopuszczono wyznaczenie miejsc parkingowych. Powierzchnia biologicznie czynna nie może być mniejsza niż 80% powierzchni działki budowlanej. Ograniczono również wysokość zabudowy do 14 m. Wprowadzenie tych ustaleń zapewnia zachowanie walorów turystycznych omawianego obszaru i zabezpiecza wieżę przed degradacją.

W planie oznaczono stanowiska archeologiczne. Generalnie stanowiska te występują na terenach rolnictwa z zakazem zabudowy (RN) oraz terenach zieleni naturalnej (ZN). Jedynie stanowiska archeologiczne AZP 45-13/33 oraz AZP 45-13/30 zlokalizowane są na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej (17MNW i 8MNW), a stanowisko AZP 45-13/31 na terenie usług sportu i rekreacji lub usług turystyki oznaczonych na rysunku symbolem 2US-UT.

W związku z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje się jakiegokolwiek niekorzystnego oddziaływania na zabytki.

11. Oddziaływanie na dobra materialne.

Podczas realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie przewiduje się negatywnego wpływu na dobra materialne. Rozwój zainwestowania, a przez to wzrost dóbr materialnych jest oddziaływaniem pozytywnym. Wszelkie prace związane z realizacją nowych inwestycji nie będą wykraczać poza granice działek, do których inwestor posiada tytuł prawny.

V. Działania zapobiegawcze.

Po przeprowadzonej analizie stwierdza się, że nie wystąpią znacząco negatywne oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Nie pogorszą się warunki życia i zdrowie ludzi. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zawarto szereg ustaleń mających na celu ograniczenie oddziaływań na środowisko oraz ochronę zdrowia i bezpieczeństwo ludzi i mienia, do których należą: wyznaczenie strefy ochrony sanitarnej wokół istniejących, przewidzianych do zamknięcia cmentarzy oraz ustalenie korytarza technicznego wzdłuż istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych 15kV.

W strefie ochrony sanitarnej do 50 m od granicy czynnych cmentarzy zakazuje się lokalizacji:

- zabudowy mieszkaniowej i lokali mieszkalnych,
- zakładów produkujących artykuły żywności,
- zakładów zbiorowego żywienia,
- zakładów przechowujących artykuły żywności.

W strefie tej dopuszczono utrzymanie istniejącej zabudowy bez prawa do zmiany powierzchni zabudowy i intensywności zabudowy.

W strefie ochrony sanitarnej od 50 m do 150 m od granicy czynnych cmentarzy po uwzględnieniu ustaleń szczegółowych dopuszcza się lokalizację:

- zabudowy mieszkaniowej i lokali mieszkalnych,
- zakładów produkujących artykuły żywności,
- zakładów zbiorowego żywienia,
- zakładów przechowujących artykuły żywności,

wyłącznie po podłączeniu do sieci wodociągowej.

W obrębie strefy ochrony sanitarnej (0 m - 150 m od granicy cmentarzy) zakazuje się lokalizacji studni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych.

W celu ochrony ludzi przed negatywnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wyznaczono korytarze techniczne wzdłuż istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych 15kV. W granicach korytarzy ustalono zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszczają budowę, przebudowę i modernizację obiektów. Stały monitoring i konserwacja, wprowadzanie nowych technologii i rozwiązań zgodnych z obowiązującym prawem umożliwi funkcjonowanie obiektów, bez pojawienia się uciążliwości, które mogłyby być skutkiem wystąpienia poważnych awarii.

VI. Rozwiązania alternatywne.

W ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położono szczególny nacisk na działania zabezpieczające środowisko. Projektowane funkcje przyczynią się do pewnych zmian w stanie środowiska, szczególnie w zakresie degradacji pokrywy glebowej, czy zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej, które będą rezultatem realizacji nowej zabudowy. Jednak przy zastosowaniu rozwiązań mających na celu zminimalizowanie potencjalnych oddziaływań, nie należy spodziewać się skutków, które należałoby klasyfikować w kategorii zagrożeń środowiska.

W związku z powyższym nie formułuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Prognoza oddziaływania na środowisko była sporządzana równocześnie z opracowaniem projektu planu, dzięki czemu możliwe było wprowadzenie takich rozwiązań, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najkorzystniejszych, a zarazem optymalnych kierunków działań.

VII. Streszczenie.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok. Obowiązek sporządzenia prognozy wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.). Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Gorzowie Wlkp. Podstawowym celem prognozy jest określenie, analiza i ocena skutków, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów dla wszystkich komponentów środowiska i zdrowia ludzi.

Podstawą przystąpienia do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uchwała z dnia 30 czerwca 2021 roku Rada Gminy Santok Nr XXXIII/328/2021 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok, zmieniona uchwałą Nr XLIX/443/2022 z dnia 26 października 2022 roku oraz uchwałą Nr LIV/481/2022 z dnia 29 grudnia 2022 roku.

Rozwiązania przyjęte w projekcie planu są spójne z polityką przestrzenną gminy określoną w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Santok - uchwała Nr XLII/412/2022 Rady Gminy Santok z dnia 4 maja 2022 roku.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok wyodrębniono następujące tereny:

- 18) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej (1MNW – 27 MNW),
- 19) zabudowy zagrodowej (RZM),
- 20) usług edukacji (UE),
- 21) usług sportu i rekreacji lub usług turystyki (1US-UT i 2US-UT),
- 22) usług bezpieczeństwa (UB),
- 23) infrastruktury technicznej (I),
- 24) obsługi komunikacji (KO),
- 25) dróg głównych (1KDG i 2KDG),
- 26) dróg lokalnych (1KDL i 2KDL),
- 27) dróg dojazdowych (1KDD i 2KDD),
- 28) komunikacji drogowej wewnętrznej (1KR – 23KR),
- 29) komunikacji pieszo-rowerowej (1KP – 3KP),
- 30) zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego (ZP-CZ),
- 31) zieleni naturalnej (1ZN – 18ZN),
- 32) zieleni urządzonej (ZP),
- 33) cmentarza zamkniętego (CZ),
- 34) rolnictwa z zakazem zabudowy (1RN – 18RN).

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego powyżej terenu kolejowego w miejscowości Santok sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, analiz jakościowych opartych na dostępnych danych z państwowego monitoringu środowiska, danych dostępnych w Internecie i danych literaturowych.

Analiza skutków realizacji postanowień planu proponuje się przeprowadzić co cztery lata. Powinna ona zawierać wyniki badań jakości poszczególnych elementów środowiska, których zakres i częstotliwość powinien być dostosowany do charakteru dopuszczonego zagospodarowania.

Proponowane zagospodarowanie dotyczy obszaru oddalonego od najbliższej granicy państwa ponad 60 km, biorąc pod uwagę tą odległość oraz funkcje jakie planuje się wprowadzić na tym obszarze nie przewiduje się możliwości transgranicznego oddziaływania.

Brak realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że tereny przewidziane pod budownictwo mieszkaniowe i usługi będą użytkowane jak dotychczas jako grunty rolne, głównie IVb i IVa klasy bonitacyjnej. To spowoduje dalszą degradację środowiska naturalnego, którą niesie za sobą rolnictwo – pogorszenie właściwości fizycznych gleby na skutek uprawy mechanicznej, spadek zawartości próchnicy, ryzyko zakwaszenia i zasolenia, ryzyko skażenia środkami ochrony roślin i metalami ciężkimi.

Santok to wieś ulicówka, o długości ponad 3 km i powierzchni 1 638 ha. Położona u ujścia Noteci do Warty, w województwie lubuskim, powiat gorzowski. Miejscowość tą przecina droga wojewódzka nr 158 Gorzów Wlkp. – Drezdenko i linia kolejowej 203 Gorzów Wlkp. – Krzyż. Obszar objęty planem to teren położony na północ od terenu kolejowego do granicy Santoka. Pod względem położenia fizyczno-geograficznego obszar ten należy do mezoregionu Kotlina Gorzowska. Sama Kotlina Gorzowska należy do przebiegającej równoleżnikowo, rozległej i najdłuższej na Niżu Europejskim pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. Teren będący przedmiotem planu położony jest na skraju wysoczyzny morenowej i obejmuje fragment terenów rozcięcia dolinowo - wąwozowego. Rzeźba terenu podlega przekształceniu na skutek gospodarczej działalności człowieka, głównie na skutek użytkowania rolniczego. Wysoczyzna morenowa spada stromą krawędzią do doliny Warty. Na tej krawędzi znajdują się obszary predysponowane do występowania ruchów masowych. Budowę geologiczną terenu tworzą utwory czwartorzędowe - wierzchnia warstwa. W profilu stratygraficznym osadów czwartorzędowych wyróżniono osady plejstocenu i holocenu. W podłożu zalegają gliny zwałowe z wkładkami piasków pyłowych, które są podścielone żwirami i piaskami ze żwirami wodnolodowcowymi i lodowcowymi o zmiennej miąższości. Na tym terenie nie występują wody powierzchniowe. Wody powierzchniowe znajdują się w sąsiedztwie tego terenu. Poziomy wodonośne zlokalizowane są w utworach piętra czwartorzędowego, związane z utworami piaszczysto - żwirowymi pradoliny Toruńsko – Eberswaldzkiej. Warstwa wodonośna (zbiornik wód podziemnych) zalega na głębokości od 20 m n.p.m. do 25 m n.p.m.

Obszar objęty planem, znajduje się na wyznaczonym na terenie kraju Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych (GZWP). Południowa część tego obszaru położona jest na GZWP nr 138 „Pradolina Toruń-Eberswalde”. Zbiornik ten jest zasilany przez bezpośrednią infiltrację wód opadowych w warstwę wodonośną oraz dodatkowo wodami podziemnymi spływającymi z wysoczyzn. Stan tych drugich, w wyniku działalności człowieka, może podlegać różnym, najczęściej niekorzystnym zmianom. Obszar ten zlokalizowany jest w granicach jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) o nazwie „33” i „34”.

Wśród gleb wysoczyzn morenowych dominują brunatnoziemy, na terenach piaszczystych i żwirowych występują bielicoziemy, natomiast w zagłębieniach znajdują się torfowiska. Występują głównie gleby orne słabe klasy IVb, IVa i V, a na niewielkiej powierzchni, gleby orne średnio dobre klasy IIIa i IIIb. Na części terenu zaniechano uprawy gruntów rolnych.

Obecność pradoliny i wysoczyzny sprawia, iż na omawianym terenie panują szczególne warunki termiczne. W pradolinie przeważają temperatury wyższe, co spowodowane jest jej osłonięciem od północy barierą wysoczyzny. Kotlinowy charakter powoduje powstawanie na jej dnie zastoisk zimnego powietrza, co z kolei prowadzi do powstawania w pradolinie częstych inwersji termicznych oraz wyższych niż na wysoczyźnie amplitud termicznych i niższych temperatur minimalnych.

Roślinność, którą można tutaj spotkać to roślinność rzeczywista, która tylko w rzadkich przypadkach odpowiada roślinności naturalnej. Działalność człowieka na tym obszarze, prowadzone osadnictwo, pozyskiwanie gruntów rolnych, itp. spowodowało znaczne zmiany w składzie gatunkowym wielu gatunków roślin. Występują tutaj zadrzewienia śródpolne, zadrzewienia przyzagrodowe i przydrożne, a na skraju wysoczyzny morenowej - południowa wystawa zboczy wykształciła swoisty mikroklimat, pod wpływem którego powstały zbiorowiska roślinności stepowej.

Awifaunę stanowią ptaki związane z krajobrazem rolniczym, ptaki wodno-błotne, krukowate i gatunki synurbijne. Prawdopodobna jest obecność drapieżnych gatunków ptaków. Dość powszechnym gatunkiem jest także bocian biały, którego gniazda są obecne w różnych częściach wsi. Natomiast z herpetofauny spotkać tu można żmiję zygzakowatą, padalca, jaszczurki, a także żaby zielone.

Teren objęty planem znajduje się w granicach obszarów objętych formami ochrony przyrody. Są to dwa Obszary Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Dolina Dolnej Noteci” (PLB080002) i Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ujście Noteci” (PLH080006) oraz Obszar chronionego krajobrazu Dolina Warty i Dolnej Noteci. Trwają prace zmierzające do utworzenia, na południowo – zachodniej części tego terenu, rezerwatu „Santockie murawy”.

Nad santockim krajobrazem góruje, znajdująca się w granicach planu, kamienna trzykondygnacyjna wieża widokowa z 1936 roku. Została wzniesiona na miejscu dawnej wieży zamkowej postawionej przez Krzyżaków na początku XV w. Jest to obiekt wpisany do rejestru zabytków.

Analiza ustaleń planu oraz spójność ustaleń tego dokumentu z celami ochrony środowiska na szczeblu wspólnotowym pozwalają stwierdzić, że kierunki polityki przestrzennej i zasady zagospodarowania przestrzennego zapisane w planie wpisują się i są spójne również z celami i zadaniami określonymi w 7. Programie Działań na rzecz środowiska. Ustalenia planu uwzględniają cele i kierunki wymienione w Polityce ekologicznej państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej. Dokument ten wspiera realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym, w tym na poziomie unijnym oraz ONZ, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ujętych w Agendzie 2030.

Cele ochrony środowiska są zgodne i wpisują się w krajową politykę ochrony środowiska. Zapisy dokumentu planu uwzględniają także ustawę Prawo ochrony środowiska z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Przekształcenia powierzchni ziemi wynikające z realizacji ustaleń planu będą występować na terenach przeznaczonych pod inwestycje związane z wprowadzaniem nowej zabudowy (MNW, RZM, UE, US-UT i UB) realizacją dróg (KDG, KDL, KDD, KR, KP) i infrastruktury technicznej (I), wykonywaniem uzbrojenia i zabiegów wyrównania terenu, jak również tworzeniem nasypów (nowoprojektowane tereny o wiodącej funkcji mieszkaniowej oraz tereny infrastruktury technicznej i komunikacyjnej). Będą to głównie oddziaływania na terenach przyległych do już istniejących terenów zurbanizowanych wsi. Istniejąca zabudowa zostanie uzupełniona poprzez lokalizację budynków mieszkaniowych jednorodzinnych oraz zabudowy zagrodowej. Powiększenie areału terenów przeznaczonych pod zabudowę wiązać się będzie jednocześnie z koniecznością rozwoju sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Realizacja nowej zabudowy oraz innych inwestycji, związana będzie niewątpliwie z występowaniem negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi, w tym na warunki gruntowe. Działania te spowodują: bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby i jej walorów produkcyjnych, dalszą niwelację, plantowanie oraz utwardzenie powierzchni terenu oraz trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną, a także zniszczenia warunków funkcjonowania dotychczasowej fauny i flory. Zjawisko to nie będzie jednak odgrywało znaczącej roli w kształtowaniu powierzchni ziemi oraz zmianie warunków gruntowych, głównie ze względu na niewielką skalę działania. Obciążenie gruntu na skutek wykorzystania ciężkiego sprzętu budowlanego często skutkuje degradacją systemu kapilarnego, decydującego o retencji wody, jej dostępności dla roślin oraz wymianie gazowej w profilu glebowym. Oddziaływanie to będzie miało jednak charakter chwilowy i lokalny, a z uwagi na stopień dotychczasowych przekształceń w obrębie większości terenów sąsiadujących z terenami obecnie zabudowanymi, nie należy się spodziewać istotnego wpływu na kształtowanie powierzchni ziemi i warunków gruntowych w granicach projektowanego planu.

Na krajobraz będzie miała wpływ forma powstającej zabudowy oraz towarzysząca jej zieleni. Realizacja ustaleń zawartych w planie uporządkuje jednak funkcjonalnie teren, zachowa wartości historyczno-kulturowe, wyeksponuje w krajobrazie wsi wartościowe elementy, wzbogaci tereny zieleni wkomponowując je w strukturę przestrzenną. Za bardzo pozytywny aspekt ustaleń przedmiotowego planu uznaje się również wydzielenie powierzchni stref zieleni urządzonej (ZP), strefy zieleni naturalnej (ZN) oraz terenów zieleni urządzonej lub cmentarza zamkniętego (ZP-CZ), które urozmaicą krajobraz. Zachowanie krajobrazu rolniczego zagwarantowane jest poprzez wyznaczenie terenów rolnictwa z zakazem zabudowy (RN) oraz wprowadzenie ustaleń dotyczących maksymalnych wysokości zabudowy i nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na krajobraz.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Ustalenia planu zakładają intensyfikację już istniejącej zabudowy, a od jej ukształtowania parametrów w dużej mierze będzie zależał komfort klimatyczny. Ze względu na fakt, że plan wprowadza nowe funkcje w sąsiedztwie terenów już zurbanizowanych, zmiany spowodowane wprowadzeniem ustaleń planu nie będą istotne.

Projektowana struktura przestrzenna, wyposażenie w tereny zieleni, nakaz utrzymania powierzchni biologicznie czynnej (minimum 50% powierzchni działki budowlanej na terenach MNW oraz 40% na terenach RZM) na każdej działce inwestorskiej stworzą warunki do dobrego przewietrzania terenu. Dodatkowo sąsiedztwo terenów niezabudowanych będzie korzystnie wpływać na warunki bioklimatyczne.

Nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wody powierzchniowe oraz podziemne. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zakłada sukcesywną rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej wszędzie, gdzie w związku z brakiem zbiorczego odprowadzania i oczyszczania ścieków zagrożone jest środowisko naturalne oraz gdzie budowa kanalizacji jest ekonomicznie i technicznie uzasadniona. W zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych ustalono odprowadzanie tych wód do gruntu w granicach własnej działki z dopuszczeniem odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej lub rowów. Głównym kierunkiem rozwoju gospodarki wodnej jest zapewnienie dostępu do sieci wodociągowej dla wszystkich obszarów wskazanych w planie pod zabudowę, dzięki czemu spadnie ryzyko nadmiernej eksploatacji zasobów wód podziemnych na skutek ujmowania wody z indywidualnych ujęć, które mogłyby w konsekwencji doprowadzić do obniżenia stanu ilościowego, jak i jakościowego wód.

Realizacja ustaleń planu, czyli budowa, a następnie użytkowanie zabudowy o charakterze mieszkaniowym i usługowym będzie generować dodatkowy ruch samochodowy, co związane będzie ze zwiększoną emisją gazów i pyłów do atmosfery oraz hałasem i pogorszeniem stanu powietrza i klimatu akustycznego wzdłuż ulic głównych. Nie przewiduje się jednak znaczącego negatywnego oddziaływania w wyniku realizacji ustaleń projektu planu na klimat akustyczny i atmosferę oraz znaczącego zwiększenia zanieczyszczenia powietrza.

Wzrost emisji hałasu na etapie funkcjonowania inwestycji nie powinien powodować przekroczenia dopuszczalnych wartości. W planie ustalono, że tereny, na których dopuszczona jest lokalizacja zabudowy mieszkaniowej są objęte ochroną przed hałasem i pod względem akustycznym kwalifikują się jako teren mieszkaniowy jednorodzinny.

W wyniku usunięcia pokrywy glebowej (pod budowę fundamentów), likwidacji i/lub przemieszczeniu ulegnie fauna glebowa występująca w obrębie prowadzonych prac. Ponadto, w fazie budowy okresowo wystąpi także oddziaływanie na faunę naziemną bytującą/żerującą w obrębie terenu inwestycji. Jego przyczyną będzie wzmożony ruch samochodów oraz praca maszyn budowlanych, powodujące hałas, drgania i zanieczyszczenia powietrza. Będą to jednak oddziaływania krótkotrwałe i nie powinny one

mieć istotnego wpływu na stan populacji fauny. Z uwagi na charakter fauny występującej na terenach zainwestowanych i w ich sąsiedztwie nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na populację zwierząt. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że lokalne populacje zwierząt przyzwyczajają się do nowych warunków bytowych.

Ustalenia planu nie będą negatywnie wpływały na cele oraz przedmioty ochrony określone dla obszarów Natura 2000 oraz na cele ochrony określone dla obszaru chronionego krajobrazu. Realizacja tych ustaleń nie jest związana z możliwością zainicjowania zidentyfikowanych dla tych obszarów zagrożeń, ani też istotnego zwiększenia ich natężenia. Cele działań ochronnych w odniesieniu do przedmiotów ochrony OSO Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002, wymienione w zał. 4 PZO nie są sprzeczne oraz nie kolidują z projektem planu. Pozwala to na stwierdzenie, że realizacja ustaleń planu nie spowoduje opóźnień bądź uniemożliwienia osiągnięcia ww. celów ochronnych w odniesieniu do przedmiotów ochrony OSO Ptaków Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002. Nie spowoduje też opóźnień bądź uniemożliwienia osiągnięcia celów ochronnych w odniesieniu do przedmiotów ochrony SOO Siedlisk Natura 2000 Ujście Noteci. Spośród przedmiotów działań ochronnych wymienionych w Planie zadań ochronnych tylko jeden, a mianowicie siedlisko 6210 Murawy kserotermiczne (*FestucoBrometea*) i ciepłolubne murawy (*Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*) zlokalizowane jest w granicach obszaru objętego projektem planu. Celem działań ochronnych jest poprawa stanu ochrony siedliska przyrodniczego, poprzez utrzymanie i/lub wprowadzenie określonej formy użytkowania gospodarczego, na powierzchni nie mniejszej niż 50% zasobów siedliska w obszarze. Cel ten nie jest sprzeczny oraz nie koliduje z ustaleniami ponieważ w miejscach występowania przedmiotowego siedliska w planie wyznaczono tereny zieleni naturalnej ZN z zakazem zmiany ukształtowania powierzchni.

Nad santockim krajobrazem, w granicach objętych planem, góruje zabytkowa wieża widokowa z 1936 roku. Miejsce to miejsce charakteryzujące się szczególnymi walorami przyrodniczymi i stanowi atrakcję turystyczną. W planie wyznaczono na tym obszarze teren usług sportu i rekreacji lub usług turystyki (2US-UT), na którym przyjęto maksymalną powierzchnię zabudowy - 1% powierzchni działki budowlanej oraz dopuszczono wyznaczenie miejsc parkingowych. Powierzchnia biologicznie czynna nie może być mniejsza niż 80% powierzchni działki budowlanej. Ograniczono również wysokość zabudowy do 14 m. Wprowadzenie tych ustaleń zapewnia zachowanie walorów turystycznych omawianego obszaru i zabezpiecza wieżę przed degradacją. Zapewnia zachowanie również stanowisk archeologicznych, które głównie występują na terenach rolnictwa z zakazem zabudowy (RN) oraz terenach zieleni naturalnej (ZN).

Generalnie, w związku z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie przewiduje się negatywnego wpływu na dobra materialne, ani na środowisko przyrodnicze. Nie pogorszą się warunki życia i zdrowie ludzi. Zawarto szereg ustaleń mających na celu ograniczenie oddziaływań na środowisko oraz ochronę zdrowia i bezpieczeństwo ludzi i mienia. Wyznaczono strefy ochrony sanitarnej wokół, istniejących przewidzianych do zamknięcia, cmentarzy. Wyznaczono korytarz techniczny wzdłuż

istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych 15kV, ustalono podłączenie do sieci wodociągowej.

Ustalenia planu dopuszczają budowę, przebudowę i modernizację obiektów. Stały monitoring i konserwacja, wprowadzanie nowych technologii i rozwiązań zgodnych z obowiązującym prawem umożliwi funkcjonowanie obiektów, bez pojawienia się uciążliwości, które mogłyby być skutkiem wystąpienia poważnych awarii.

Projektowane funkcje przyczynią się do pewnych zmian w stanie środowiska, szczególnie w zakresie degradacji pokrywy glebowej, czy zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej, które będą rezultatem realizacji nowej zabudowy. Jednak przy zastosowaniu rozwiązań mających na celu zminimalizowanie potencjalnych oddziaływań, nie należy spodziewać się skutków, które należałoby klasyfikować w kategorii zagrożeń środowiska.

Rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie sformułowano. Prognoza oddziaływania na środowisko była sporządzana równocześnie z opracowaniem projektu planu, dzięki czemu możliwe było wprowadzenie takich rozwiązań, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych oraz wybór najkorzystniejszych, a zarazem optymalnych kierunków działań.

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany, Bartosz Kołodziejczak oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

